

brat *frančišek* 2

Naše življenje ni le niz dogodkov, ampak je zasidrano v bistvenih trenutkih, ko je Bog trajno posegel vanj (v primeru svetega krsta, birme, svetega reda in svetega zakona) in je po drugi strani vedno znova oblikovano od zakramentov evharistije, sprave in bolniškega maziljenja.

— ZAKRAMENTI
— OFS četrtki
— sv. Roza Viterbska
— postno romanje

Urednikova beseda

- 4 **Frančiškova duhovnost**
Zakramenti
Gost srca, ki ti ne da počitka
- 8 **Naša evangelizacija**
Zakramenti cerkve
Molitev naše sestre Cvetke k sv. Frančišku
- 15 **Členimo Vodilo**
12. in 13. člen
- 16 **Frančiškov svetni red**
Voščilo
OFS četrtki
Roza Viterbska
- 18 **Iz naših družin**
»Nihče se ne more rešiti sam«
15. čezmejno srečanje ob jaslicah
Volilni kapitelj krajevnega bratstva OFS
Vipavski križ
KRIŽEV POT
Obljube pri Sveti Ani v Kopru
- 30 **Živi rožni venec**
Žetev
- 34 **Mladi Frančišku**
Onkraj
- 35 **Pravičnost in mir**
Drevo
- 37 **Korenine in sadovi**
Življenje našega blaženega očeta Frančiška (1)
- 40 **Sveta dežela**
Ob smrti vrhunskega biblicista prof. dr.
Frédérica Mannsa OFM
Postno romanje: Postni prti na koroškem v
Avstriji
Cvetna nedelja v Jeruzalemu po Veliki noči
- 46 **Razvedrilo**
Gregorjevo – dan, ko se ptički ženijo
Nagradna anagramna izpolnjevanke

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbvf/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbvf/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto: revija.bf@fsr.si
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Fani Pečar OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.800

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Drževiča 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-22.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-22.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Nismo se še dobro izvili iz koronskega primeža, že je svet pretresla novica o vojni v Ukrajini. Letošnji postni čas bomo tako še na poseben način povezani s spominom na Jezusovo trpljenje in smrt. Papež Frančišek nas spodbuja k postu in molitvi za ukrajinski in ruski narod, da bi ponovno vzcvetel mir. Bodimo glasniki Gospodovega miru!

V rubriki *Frančiškova duhovnost* spremljamo razmišljanja ob glavnih poudarkih duhovnosti Frančiškovega svetnega reda. V drugi številki je pred nami razmišljanje Cecilije Oblonšek OFS in p. Danila Holca OFMConv na temo: Zakramenti.

Poglobite se v katehezo, ki nam odstira pomen zakramentov v Cerkvi.

Še naprej lahko prebiramo razčlenjevanje Vodila OFS, ki ga za nas pripravlja Mojca Špende OFS.

V postnem času sta v pripravi dve postni e-srečanja OFS četrtki, ki ju pripravljata p. Danilo Holc in p. Robert Bahčič.

Med tokratnimi znanimi člani Frančiškovega svetnega reda bomo srečali sv. Rozo Viterbsko.

Ne spreglejte utrinkov s čezmejnega srečanja ob jaslicah in poročil o obljubah v nekaterih krajevnih bratstvih.

V sredini tokratne številke revije Brat Frančišek najdete križev pot, ki ga je napisal utemeljitelj te premišljevalne ljudske pobožnosti sv. Leonard Portomavriški. Besedilo lahko tudi iztaknete iz revije in tako dobite samostojno knjižico.

V rubriki *Žetev* poleg običajnih razmišljanj najdete tudi nagovor pri maši zadušnici na dan pogreba Cilke Krajnc, ki je dolga leta dejavno sodelovala pri Živem rožnem vencu.

Rubrika *Korenine in sadovi* nam prinaša prvo nadaljevanje prevoda Članovega Življenja našega blaženega očeta Frančiška.

Ponovno so odprta romanja v Sveto deželo in še kam ...

Pozabljene spretnosti nam tokrat pokažejo, kaj lahko naredimo na Gregorjevo, ko se ptički ženijo.

Vsem bralkam in bralcem želim umirjeno postno pripravo in vstop v velikonočno praznovanje!

Vse dobro! br. Janez Papa

Glavni poudarki duhovnosti OFS

V letu 2022 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob glavnih poudarkih duhovnosti Frančiškovega svetnega reda. V drugi številki je pred nami razmišljanje Cecilije Oblonšek OFS in p. Danila Holca OFMConv na temo: Zakramenti.

Zakramenti

Pogled OFS

Moje življenje zaradi zakramentov postaja Življenje

Nimamo družinskih albumov, smo pa v naši družini pripravili nekaj fotoknjig, ki se mi zdijo priročna oblika ohranjanja spominov, a pri tem menim, da je manj več, tako da jih imamo le nekaj. Nimamo foto spominov na dopuste, le našo družinsko zgodbo: v knjigo gredo mejniki – najina poroka, rojstva in krsti otrok ter fotografije rojstnih dnevo, vendar pa dam zraven nekaj fotk, ki me spominjajo na tiste dneve vmes. Na dneve, ki pogosto niso bili prav nič praznični, a so sčasoma v mojem spominu postali enako lepi, kar nekako posvečeni, osvetljeni od prazničnih dni.

Ob tem se kar čudim, kako selektiven je človeški spomin, ko opažam, da se ob dogodkih spominjam največkrat le lepih občutkov, čeprav je bilo kakšno obdobje z majhnimi otroki izjemno izčrpavajoče. Psihologi bodo rekli, da je ta selekcija spominov način, kako se možgani razbremenijo, predelajo ... Morda res, sama pa imam nekoliko svojo razlago: ko gledam dogodke iz neke časovne razdalje, je tako, kakor

da bi mozaik pogledala ne z razdalje nekaj centimetrov, ampak z razdalje

treh metrov in takrat vidim precej bolj smiselno celoto. Naše življenje ni le niz

dogodkov, ampak je zasidrano v bistvenih trenutkih, ko je Bog trajno posegel vanj (v primeru svetega krsta, birme, svetega reda in svetega zakona) in je po drugi strani vedno znova oblikovano od zakramentov evharistije, sprave in bolniškega maziljenja.

Bog želi biti človeku blizu, želi mu dati življenje v polnosti. Ali niso zakramenti neverjetno genialen način, kako mu to uspeva? Katekizem pravi, da se sedem zakramentov »dotika vseh obdobj in vseh pomembnih trenutkov kristjanovega življenja: podeljujejo prerojenje in rast, ozdravljenje in poslanstvo za versko življenje kristjanov. Pri tem je neka podobnost med obdobji naravnega življenja in med obdobji duhovnega življenja« (KKC 1210).

Kako zakramenti oblikujejo moje življenje? Menim, da lahko le v njihovi moči živim polno življenje kristjanke, žene in mame, in to v tem zaporedju. Kristjanka sem postala točno 24 dni po svojem rojstvu in ta dan me je zaznamoval za vso večnost! Ker imam sama to milost, da vem celo za čas svojega spočetja, je rojstni dan pravzaprav precej nebiten trenutek v mojem življenju. Kot večina katoličanov v osemdesetih sem prejela druga dva zakramenta uvažanja blizu skupaj, sveto spoved le dva dni pred prvim svetim obhajilom. Naš katehet je znal naše otroške glavice spretno napeljati na razmišljanje o čistosti: dejal je, naj si predstavljamo, da v svojih belih prvoobhajilnih oblačilih (takrat smo bile deklice oblečene v dolge obleke) stojimo na brvi nad gnojno jamo in moramo paziti, da ne pademo vanjo. Spominjam se, koliko truda sem vložila v to, da sem tista dva dneva ohranjala čisto srce do prejema prve evharistije. Spomin prvega svetega obhajila je

precej ovirala ceremonija, ki se je dogajala okoli mene, zato pa so najslajši tisti otroški spomini na prejem evharistije, ki so bili najbolj 'vsakdanji' in neskončno lepi (nekaj analogije je v občutku, ko po enajstih letih zakona pogledam svojega moža čez mizo, obdanega s četico najinih otrok, v vsakdanjem in ravno zato posebnem trenutku). Tudi spomin na sveto birmo imam nekoliko 'otežen' z vsem dogajanjem na sami slovesnosti, spet pa se izrazito spomnim trenutkov po birmi, ko sem pogosto lahko izkusila konkretno pomoč nasvetov Svetega Duha, vse do danes.

Ker sem svoje otroke rodila s carskim rezom, v rizični situaciji in pod splošno narkozo, sem pred zadnjim porodom pristopila k zakramentu bolniškega maziljenja. Ta zakrament ima posebno mesto v mojem srcu, saj me je takrat opogumil in okrepil, in upam, da bo zadnje, kar bom slišala in videla pred smrtjo. Navdaja me z neizmernim upanjem in željo po večnem življenju, po

srečanju z mojimi nebeškimi otroki in drugimi, ki so že pri Bogu ter me hkrati trdno usidra v sedanje življenje ter mi daje zanj vso potrebno moč.

V vrvežu družinske vsakodnevnosti je zadnjih enajst let ob sveti evharistiji nenehen vir moje moči zakrament svetega zakona, ki sva si ga z možem podelila na romanju v Sveto deželo, pri romarski maši ob šesti uri zjutraj. Kot pripadnica romantičnega nežnejšega spola se seveda spominjam najinega prvega poljuba (in, presenetljivo, kako me tisti občutek še vedno spomni na moja srečanja z Gospodom v zakramentih!), a izrečena obljuba pri poroki in pot od tistega dne naprej se ne da primerjati z ničemer drugim, kar je vrednega v človekovem življenju. V moči ljubezni med nama lahko polno živiva lepe in težke trenutke z najinimi otroki in spoznavava, da je življenje zakoncev res vsakodnevna evharistija! V tem služenju se čutim blizu in molim za duhovnike, da bi v moči svetega reda zvesto z nami obhajali zakramente in prinašali Kristusa v naše življenje.

Kakor pravi Katekizem, zakramenti sestavljajo urejeno celoto, katere središče je evharistija, saj vsebuje prav Njega, ki je zakramente postavil (prim. KKC 1211). Naj še končam z mozaiki: nisem umetnik in se ne spoznam, a kolikor vem, kamenčke v mozaiku v celoto veže neko vezivo. Sveta evharistija, živo Jezusovo telo, ki vsakodnevno oblikuje moje življenje in me pravzaprav spreminja Vanj, vse moje kamenčke postavlja na pravo mesto in iz mojega življenja ustvarja mojstrovino. Moja naloga je predvsem dovoliti se oblikovati, kaj bo nastalo, pa prepuščam Njemu, ki ima orodje v rokah!

Cecilija Oblonšek OFS

Pogled duhovnega asistenta

Gost srca, ki ti ne da počitka

Eden od osrednjih elementov ne samo frančiškove duhovnosti ali duhovnosti OFS-a temveč celotnega krščanskega življenja je sodelovanje pri zakramentalnem življenju Cerkve. Za nas Frančiškove je zagotovo zanimiv Frančiškov odnos do obhajanja zakramentov. V njegovih spisih sta omenjena samo dva: spoved in daleč najpogostejše evharistija.

Evharistični nauk pri sv. Frančišku

Frančišek je bil preprost človek. Ni bil teolog in ni zahajal v globoke razprave o evharistiji. Zanj je uporabljal izraze iz bogoslužja in vsakdanje govornice. Na njegov pogled pa je zagotovo vplival čas, v katerem je živel, predvsem različna

krivoverska gibanja, ki so tajila resnično Kristusovo navzočnost v evharistiji, pa tudi upadanje prejemanja sv. Rešnjega Telesa. Njegova misel se je zato osredotočala predvsem na resnično Jezusovo navzočnost pod podobo kruha. Sledi njegovega boja proti raznim zmotam najdemo v njegovi Oporoki: »To delam zato, ker na tem svetu od najvišjega Božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi.«

Zaradi teh razlogov je pri Frančišku močno navzoče tudi osebno čiščenje zakramenta. Razumevanje Kristusove skrivnosti pa po njegovem omogoča prav delovanje Duha. Gospodov Duh, ki je Gospodov dar, daje sposobnost, da lahko vidimo Jezusa v zgodovinsko človeški podobi kakor tudi v zakramentalni podobi. Prav tako pa nam ga omogoča tudi prejeti na pravi način. Frančišek to v Opominih izrazi takole: »Zato ga ni

mogoče videti, razen v duhu, kajti 'duh je, ki oživlja, meso nič ne koristi'. ... Zato so obsojeni vsi, ki so gledali Gospoda Jezusa kot človeka, a ga niso videli in ne verovali, da je po duhu in božanstvu resnični Božji Sin. ... Gospodov duh, ki prebiva v svojih vernih, pa je tudi tisti, ki sprejema presveto Gospodovo telo in kri. Vsi drugi, ki nimajo istega duha in si ju drznejše prejemati, si sodbo jedo in pijejo» (prim. Op 1,1-15). To pomeni, da je skrivnost zakramenta mogoče doživeti le po delovanju Duha.

Frančišek je v evharistiji videl tudi izraz Božje ponižnosti, kar lepo izrazi njegova molitev iz pisma celotnemu Redu: »O čudovita visokost in pretresljiva ljubeznivost! O vzvišena ponižnost! O ponižna vzvišenost, da se Gospod vesoljstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skriva pod neznatnim koščkom kruha!«

Za prejem obhajila Frančišek v Nepotrjenem vodilu v 12. poglavju poudarja tudi nujnost notranje pripravljenosti: »Tako skesani in spovedani naj z veliko ponižnostjo ter s spoštovanjem prejemajo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa, spominjajoč se Gospodovih besed: 'Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje'« (Jn 6,54). V pismu klerikom pa dodaja: »Ali nas ne prevzame bogovdanost zaradi vsega tega, ko se Gospod sam daje v naše roke in se ga dotikamo in prejemamo vsak dan s svojimi usti? Ali ne vemo, da moramo nekoč priti v njegove roke?«

Današnje razumevanje evharistije

Zaradi okoliščin se je proučevanje evharistije v Frančiškovem času osredotočilo bolj na to, kaj je sama v sebi kot pa njen namen. Šlo je za prehod od skupnosti k osebni posvetitvi in od darovanja ter obhajanja k češčenju

hostije ali evharističnem kultu. To samo po sebi ni narobe, v senco pa sta bila postavljena zgodovinsko odrešitveni in cerkvenostni vidik. Preprosto rečeno je pri obhajanju evharistije pomembno videti tudi udejanjanje ali ponavzočenje tistega Jezusovega odrešitvenega dela tukaj in sedaj, ki se je zgodilo že pred več kot 2000 leti. Gre pa seveda tudi za obed, h kateremu nas Jezus vabi kot skupnost in ki to občestvo ali Cerkev, ki je skrivnostno Kristusovo telo, gradi.

Frančiškovi bratje in sestre lahko vedno znova občutimo, da nas še posebej evharistija združuje v bratstvo. Pri evharistični mizi smo deležni Gosta, ki nam ne daje več počitka, kakor pravi Paul Claudel. Škof Franc Kramberger je zapisal: »Evharistija je velik dar, velika ponudba, velika priložnost, pa tudi velika odgovornost, ker ljubezen zahteva ljubezen, nagovor zahteva odgovor«. Gre za poziv, da naj naša pobožnost do evharistije in prejetje le-te preraste v dejavno bratsko ljubezen, ki razodeva Kristusa in obličje našega nebeškega Očeta.

H goreči drži do evharistije pa naj nas spodbudi tudi sv. Frančišek, ki je bolj kot z besedami pričeval o svojem odnosu do evharistije s svojo držo. Dragocen zapis o tem nam je zapustil Tomaž Čelanski: »V pobožnosti do presvetega Rešnjega Telesa je gorel z vsem žarom srca. Brezmejno je bil prevzet od dostojanstva te veličastne ljubezni. Za velik prezir je imel, če se ne bi vsak dan udeležil svete maše, čeprav samo ene, če mu je čas to dopuščal. Pogosto je pristopal k obhajilu in to s takšno pobožnostjo, da je s tem spodbujal tudi druge« (2 Cel 201).

p. Danilo Holc, OFM Conv.

GLAVNI Poudarki Duhovnosti OFS – kateheze OFS

Kateheze o duhovnosti OFS, ki so rdeča nit letošnjih števil Brata Frančiška, so nastale na podlagi predavanja, ki ga je imel br. Amando Trujillo Cano TOR na usposabljanju narodnih duhovnih asistentov OFS in FRAMA 11. novembra 2019 v Rimu. Prvi del kateheze je tako izveček iz predavanja.

ZAKRAMENTI CERKVE

Drugi osrednji element evangeljske izkušnje svetega Frančiška in s tem frančiškove duhovnosti je nedvomno razsežnost, ki vključuje molitev, kontemplacijo in sodelovanje v zakramentih Cerkve, zlasti evharistije, ki je »bistvo in vrh celotnega krščanskega življenja«. Kljub temu je treba poudariti, da Vodilo in Konstitucije OFS navajajo več pomembnih razlik in odtenkov, ko opisujejo različne vidike in posledice te odločilne razsežnosti svetne frančiškove duhovnosti. To storijo tako, da raznolikost utemljujejo na trdnih biblijskih in teoloških temeljih ter bazirajo na frančiškovski tradiciji.

Začnimo s splošnimi načeli, ki jih določajo Vodilo in Konstitucije OFS:

Kakor je bil Jezus pravi čistilec Očeta, tako naj bo molitev in premišljevanje duša njihovega življenja in delovanja.

Udeležujejo naj se zakramentalnega življenja Cerkve, predvsem evharistije. Pridružijo naj se liturgični molitvi v eni od oblik, ki jih je Cerkev predložila, in tako podoživljajo skrivnosti Kristusovega življenja. (Vodilo, čl. 8)

Sestre in bratje naj ljubijo sinovsko srečanje z Bogom in duša njihovega življenja in delovanja naj bosta molitev in premišljevanje. Naj skušajo odkriti navzočnost Očeta v lastnem srcu, v naravi in življenju ljudi, v katerih se udejanja njegov odrešitveni načrt. Premišljevanje te skrivnosti jih bo usposobilo za sodelovanje pri tem načrtu ljubezni. (Generalne konstitucije, čl. 12,3)

In nadaljujmo z dvema najpomembnejšima členoma v Konstitucijah OFS o evharistiji:

Evharistija je središče cerkvenega življenja. V njej nas Kristus združuje s seboj in med seboj kot eno telo. Zato naj bo evharistija središče bratskega življenja. Bratje in sestre naj se, čim pogosteje je mogoče, udeležujejo sv. maše. Spominjajo naj se

spoštovanja in ljubezni sv. Frančiška, ki je v evharistiji živel vse skrivnosti Kristusovega življenja. (Generalne konstitucije, čl. 14,2)

Bratstvo se občasno sestaja tudi kot cerkveno občestvo, da obhaja evharistijo v ozračju, ki krepi bratsko povezanost in označuje identiteto Frančiškove družine. Kjer ni mogoče obhajati svete maše samo za bratstvo, naj se le-to udeleži bogoslužja širše cerkvene skupnosti. (Generalne konstitucije, čl. 53,2)

► Razlaga

Človekovo življenje je podobno mozaiku, ki je sestavljen iz drobnih koščkov kamna, stekla itd. Tudi naši dnevi so stkani iz drobnih dogodkov, ki skupaj tvorijo čudovito sliko, ki se imenuje življenje. Kristjani smo v tem primeru na boljšem, kajti monotonost vsakdanjika nam prekinja Bog, preko mnogih dogodkov, predvsem tistih, ki jih imenujemo zakramenti. Zakramenti so torej kot žlahtni kamni ali kosi žlahtne kovine, ki popestrijo mozaik človeškega življenja. Več jih je, bolj slikovit je mozaik, lepše in polnejše je življenje.

V klasični latinščini pred krščanstvom je beseda 'zakrament' pomenila prisego (zvestobe), službeno prisego, misterij, skrivnost. Beseda je izpeljana iz latinskega 'sacer', ki pomeni svet, Bogu posvečen. V Svetem pismu beseda 'zakrament' pomeni najprej skrivnost, od Boga razodeto resnico, ki presega naš razum. V liturgičnem jeziku katoliške Cerkve pa s to besedo označujemo obrede, sveta znamenja, s katerimi se človek posvečuje. Kristus je postavil in Cerkvi izročil sedem zakramentov, ki so razdeljeni na zakramente uvajanja v krščanstvo (krst, birma, evharistija), zakra-

menta ozdravljenja (pokora in bolniško maziljenje) ter zakramenta v služanju občestvu in poslanstva (mašniško posvečenje ali sveti red in zakon). Sedmeri zakramenti se dotikajo pomembnih trenutkov krščanskega življenja, vsi pa so naravnani na evharistijo (KKC 250).

Frančišek kot zvesti mož Cerkve je sprejemal nauk Cerkve o zakramentih. V njegovih spisih najdemo zapise o sveti spovedi, predvsem pa o evharistiji. Zato bomo več misli posvetili njej.

Najprej je potrebno razumeti čas, v katerem je Frančišek živel, ki je vplival

na odnos do evharistije. V njegovem času je bilo polno protislovij glede evharistične skrivnosti: ljudje se niso udeleževali evharistije, niso je razumeli in vse redkeje so prejemale obhajilo. V tem času je bilo tudi veliko krivoverskih gibanj, ki so zanikala Jezusovo navzočnost v evharistiji, katari pa so se spraševali tudi o veljavnosti evharistije, ki bi jo obhajal nevreden duhovnik. Cerkev je na to iskala odgovore in opazna so prizadevanja cerkvene avtoritete za poživitev evharistične prakse – še posebej na 4. lateranskem koncilu. Pospesila je češčenje evharistije zunaj liturgičnega obhajanja sv. maše. Istočasno pa je moč opaziti tudi vrenje novih pobožnosti in češčenja Kristusovega telesa, predvsem v raznih skrivnostnih okoljih.

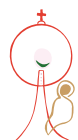
► Evharistični nauk pri sv. Frančišku

Frančišek je bil preprost človek. Ni bil teolog, zato ni zahajal v globoke teološke razprave o evharistiji. Za evharistijo uporablja izraze iz bogoslužja in vsakdanje govornice. Njegova misel se je osredotočila predvsem na resnično navzočnost Jezusa pod podobo kruha. Da so njegovo razmišljanje pogojevala tudi različna krivoverska gibanja, ki so tajila realno Kristusovo navzočnost v evharistiji, pa tudi upadanje prakse prejetanja sv. Rešnjega Telesa, je razvidno iz besedila njegove Oporoke, ki razodeva njegov boj proti zmotam: »To delam zato, ker na tem svetu od najvišjega Božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi.«

Frančišek kljub času, v katerem je živel, v svojem pojmovanju evharistije ne pozna razkola med evharističnim obhajanjem in osebnim češčenjem

zakramenta, ki se je začelo v tem času pojavljati zaradi zgoraj povedanega. Ohranil je enoten pogled na celoto, čeprav svojo pozornost osredotoči na resničnost Kristusovega telesa in krvi. Izraz »Kristusovo telo in kri« je bil med drugim izraz, ki so ga takrat uporabljali teologi, da bi poudarili in prikazali evharistijo v njeni celovitosti. Enotnost obstaja za Frančiška v osebi Jezusa Kristusa, ki izhaja iz Očetovega naročja preko utelešenja, v njegovi daritvi, v oltarni skrivnosti, v resničnosti njegovega evharističnega telesa. Evharistija postavi kristjana pred Kristusa v njegovi božji in človeški naravi ter ga vabi, da se z Njim sreča v veri in zakramentu.

Frančišek izpostavi tudi podobnost učlovečenja in evharistije glede na ponižanje Kristusa. Tako kakor je Jezus ob

učlovečenju skril svojo božjo naravo v človeški naravi, jo prav tako skriva v posvečenem kruhu, da nas povabi h kontemplaciji Kristusa, da z očmi vere preko znamenja vidimo božanskost, ki je živo in resnično navzoča v telesu in krvi: »Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je 's kraljevskega prestola' (Mdr 18,15) stopil v telo Device.« Vsak dan pride k nam v ponižnosti.

Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke. In kakor se je svetim apostolom prikazal v resničnem telesu, tako se tudi nam sedaj kaže v posvečenem kruhu. In kakor so oni ob gledanju na njegovo človeško naravo videli samo to njegovo človeško naravo (caro), vendar pa so verovali, da je Bog, ko so ga gledali z duhovnimi očmi, tako naj tudi mi, ko na kruh in vino gledamo s telesnimi očmi, sprevidimo in trdno verujemo, da sta to njegovo živo in resnično najsvetejše telo in kri. (FOpom 1,16-21)

Sv. maša za Frančiška ni zgolj preprosto obujanje spomina na Kristusovo odrešitveno delo, temveč njegovo resnična aktualizacija za nas. Iz tega izvira njegovo veliko spoštovanje, ki se kaže v čistosti srca in telesa, pravi namen, globoka vera pri obhajanju, tako pri duhovnikih kakor navzočem ljudstvu, ter pri prejemu obhajila: »Rotim vas, bratje, poljubljajoč vam noge, z vso ljubeznijo, kolikor je premorem, da izkazuje vse čast in spoštovanje in vse češčenje, kolikor

ga premorete, najsvetejšemu telesu in najsvetejši krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, pomiril in spravil z vsemogočnim Bogom.«

Frančišek se je zavedal, da je tudi nevreden duhovnik orodje v Božjih rokah (proti katarom). V Oporoki je zapisal: »Nato mi je Gospod dal in mi daje tolikšno vero v duhovnike, ki žive po uredbi svete rimske Cerkve, in to zaradi njihovega posvečenja, da se hočem zateči k njim, če bi me preganjali. In če bi imel tolikšno modrost, kakor jo je imel Salomon, pa bi našel revne duhovnike tega sveta, nočem proti njihovi volji pridigati po župnijah, kjer bivajo. Njim in vsem drugim hočem vedno izkazovati spoštovanje, ljubezen in čast kakor svojim gospodarjem. In nočem v njih videti greha, ker prepoznam božjega Sina v njih in oni so moji gospodarji. To delam zato, ker na tem svetu od najvišjega božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi; to namreč oni prejemajo in samo oni delijo drugim.«

Seveda pa pri tem ne pozabi strogo opomniti vseh, da se spreobrnejo, odstranijo zlorabe in izkažejo najvišje spoštovanje Kristusovem telesu in krvi. V pismu vsem klerikom zapiše: »Pomislimo, vsi kleriki, kako velik greh in nevednost nekateri kažejo v odnosu do najsvetejšega telesa in krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa in do napisanih njegovih presvetih imen in besed, ki posvečujejo telo. ... Vsi, ki oskrbujejo tako sveto službo, naj premišljajo sami v sebi, zlasti tisti, ki opravljajo to službo nevredno, kako zanikrni so kelihi, korporali in prti, na katerih se daruje telo in kri našega Gospoda. Ali nas ne prevzame bogovdanost zaradi vsega tega, ko se Gospod sam daje v naše roke in

se ga dotikamo in prejemamo vsak dan s svojimi usti? Ali ne vemo, da moramo nekoč priti v njegove roke?

Ker je bilo prejetje obhajila – zaradi tendence, ki je favorizirala češčenje in adoracijo – redko, Frančišek pogosto spodbuja k prejetju evharistije.

Obhajilo je zanj pomenilo soudeležbo pri daritveni gostiji telesa in krvi Kristusa, ki se je za nas daroval kot žrtev na križu in sedaj čaka, da se nam podari. Maša pomeni biti del odrešenjske zgodovine in postati podoben Kristusovemu zgledu. Pogostnost obhajila, ki ga Frančišek priporoča, pomeni njegovo prepričanje v odrešilno delovanje evharistije.

Poudarja tudi notranjo pripravljenost (Nepotrjeno vodilo, 12. poglavje): »Tako skesani in spovedani naj z veliko ponižnostjo ter s spoštovanjem prejemajo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa, spominjajoč se Gospodovih besed: »Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje« (Jn 6,54) in: »To delajte v moj spomin« (Lk 22,19).

Bolj kot z besedami je Frančišek raje s svojo držo pričeval za zgoraj omenjeni odnos do evharistije. Tomaž Čelanski nam je zapustil dragocen zapis: »V pobožnosti do presvetega Rešnjega Telesa je gorel z vsem žarom srca. Brezmejno je bil prevzet od dostojanstva te veličastne ljubezni. Za velik prezir je imel, če se ne bi vsak dan udeležil svete maše, čeprav samo ene, če mu je čas to dopuščal. Pogosto je pristopal k obhajilu in to s takšno pobožnostjo, da je s tem spodbujal tudi druge« ... »Če bi se mi zgodilo, da bi skupaj srečal svetnika, ki prihaja iz nebes in ubogega duhovnika, bi najprej pozdravi duhovnika in bi tekel, da mu poljubim roke. Resnično bi rekel: 'Oh! Počakaj, sv. Lovrenc, kajti duhovnikove roke se dotikajo Besede življenja in imajo v sebi nadčloveško moč.'« (2 Cel 201).

Tudi cerkve, ki jih obišče, ga spominjajo na Kristusa, saj v njih v evharistiji biva Jezus. Zato moli: »Molimo te, Gospod Jezus Kristus, tukaj in v vseh tvojih cerkvah, ki so po vsem svetu, in te hvalimo, ker si s svojim svetim križem svet odrešil.«

► Sestre in bratje OFS ter zakramenti

Papež Frančišek v svoji knjigi »Srečanje Jezusa v zakramentih« pravi: »Zakramenti niso samo obredi; so vrata, skozi katera nam Gospod prinaša vse milosti, ki izvirajo iz njegove smrti in vstajenja. In čudovito, vsak zakrament nas odpre za osebno srečanje z Jezusom.«

V naših dokumentih je poudarjen odnos z Jezusom. In zakramenti (prednostno mesto ima sveta evharistija) nam ponujajo okolje, kjer je to srečanje z njim omogočeno.

Poglejte, kdaj ste obhajali sveto mašo kot bratstvo in pripravite sodelovanje pri njej za prihodnjo sveto mašo.

► Za osebni premislek

Koliko se spomnim prejema zakramentov in katere sem že prejel? Kakšen pomen ima zame sveti krst? Vem za njegov datum? Kje v mojem življenju imajo svoje mesto ostali zakramenti (predvsem sveta evharistija in sveta spoved)?

► Molitev - Iz pisma celotnemu redu

Vsak človek naj bo v strahu, ves svet naj trepeče in nebo naj se raduje, kadar je na oltarju v duhovnikovih rokah Kristus, Sin živega Boga. O čudovita visokost in pretresljiva ljubeznivost!

O vzvišena ponižnost!

O ponižna vzvišenost, da se Gospod veselstva, Bog in Božji Sin tako poniža, da se zaradi našega zveličanja skrije pod neznatnim koščkom kruha!

Poglejte, bratje, ponižnost Boga in izlijte pred njim svoja srca; ponižajte se tudi vi, da vas bo povišal. Nič torej od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.

Molitev naše sestre
Cvetke k Sv. Frančišku

O, sveti Frančišek, oče vseh ubogih! K tebi se zatekam s svojo gorečo priprošnjo. Iz nebes se milo ozri name, na vse člane Frančiškove družine iz Vipavskega Križa in na vse brate in sestre po vsej naši domovini in po vsem svetu.

O, sveti Frančišek, izprosi nam milost za močan navdih, da bi sledili tvojemu zgledu, živeli evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa v svetosti in čistosti in se zvesto držali Božjih zapovedi ter jih vestno izpolnjevali, kakor si jih ti, sveti Frančišek.

Prosi za nas Svetega Duha, naj nas napolni z ognjem ljubezni in notranje čistosti. Naj nas razsvetli, da te bomo pogumno in vztrajno posnemali v vsem dobrem in da bomo slavili našega Boga in vse, kar je za nas naredil in ustvaril.

O, da bi naše življenje bilo prepojeno s pokoro, ponižnostjo, požrtvovalnostjo, čistostjo, ljubeznijo, milosrčnostjo, radodarnostjo in uboštvo. Pomagaj nam, da bi po svojih močeh pomagali vsem, ki potrebujejo našo pomoč in bližino: vsem bolnim, trpečim, žalostnim, umirajočim, osamljenim, potrjim, ubogim, lačnim, preganjanim, zapuščenim, ter vsem, ki so odrinjeni na rob ...

Izprosi nam, sveti Frančišek, da bi nenehno slavili in častili našega Boga, njegovo dobroto, njegovo usmiljenje in njegovo neskončno ljubezen.

To te prosim, sveti Frančišek, po našem Gospodu Jezusu Kristusu.

Amen.

24. junija 1978 je papež Pavel VI. potrdil novo Vodilo OFS in leta 2018 smo praznovali 40-letnico tega dogodka. Eden od rezultatov je tudi nova rubrika v Bratu Frančišku (in na spletni strani OFS) Členimo Vodilo, kjer so na kratko razloženi posamezni členi Vodila. Za razlago skrbi Mojca Špende OFS.

12. in 13. člen

Dvanajsti in trinajsti člen vodila je smiselno brati skupaj, ker se v svojem bistvu dopolnjujeta. Oba Člena nam dajeta razumeti, da imamo bratje in sestre OFS zelo pomembne naloge: s svojim življenjem biti priče prihodnjih dobrin, živeti čistost srca in imeti veliko notranjo svobodo za močno ljubezen do Boga in do bližnjih.

Biti priča prihodnjih dobrin

Gre za dobrine, ki jih tukaj in zdaj ne vidimo, ampak vanje upamo, ker resnično obstajajo, ker vanje verujemo in jih bomo nekoč deležni v nebeškem kraljestvu. Bog je na prvem mestu in pred vsako drugo stvarjo. Življenje v resničnem veselju je ena izmed prihodnjih dobrin, ki pa se že začneja z življenjem na Zemlji. In prav življenje tukaj nas postavlja na preizkušnje v življenju v družini, skupnosti, bratstvu.

Člani OFS s svojim preprostim in odgovornim življenjem kažejo, da njihovo srce ni navezano na napačne stvari, ki jih ponuja svet: moč, bogastvo, uživanje; te uporablja samo toliko, kolikor jih potrebuje, ker veruje in hrepeni po nebeških stvareh. Ljubezen in služenje Bogu in ljudem zahteva veliko vnemo, trdno voljo, stalno požrtvovalnost, veselo darovanje, zlasti pa čistost srca.

Čistost srca

Sveti Frančišek pravi: »Zares čisti v srcu so tisti, ki prezirajo posvetno in težijo po nebeškem ter nikoli ne prenehajo s čistim srcem in čisto dušo moliti Gospoda, živega in pravega Boga, ter zreti vanj.«

Do te 'pridobitve' pridemo s skrbno vzgojo za spoštovanje zemeljskih dobrin ter hkrati s pravilnim hrepenenjem po njih. Če dajemo zemeljske stvari na drugo mesto, to ne pomeni, da jih zaničujemo, ker med temi so tudi družina, delo, prijatelji, premoženje, pridobljeno z delom. Vse je le potrebno gledati v Bogu in v odnosu do Boga.

Čisto srce moramo oprati grehov, ki se nabirajo skozi leta. Srce mora biti preprosto, čisto, iskreno, osvobojeno skrbi in žalosti, ki nam preprečujejo, da bi videli božji obraz v ljudeh, svojih bratih. Čisto srce je sposobno odkrivati Boga v naravnih lepotah, v vseh dobrih in koristnih stvareh, ki jih je za nas ustvaril, biti preprosto nadušen že nad Soncem, ki vsako jutro vzhaja.

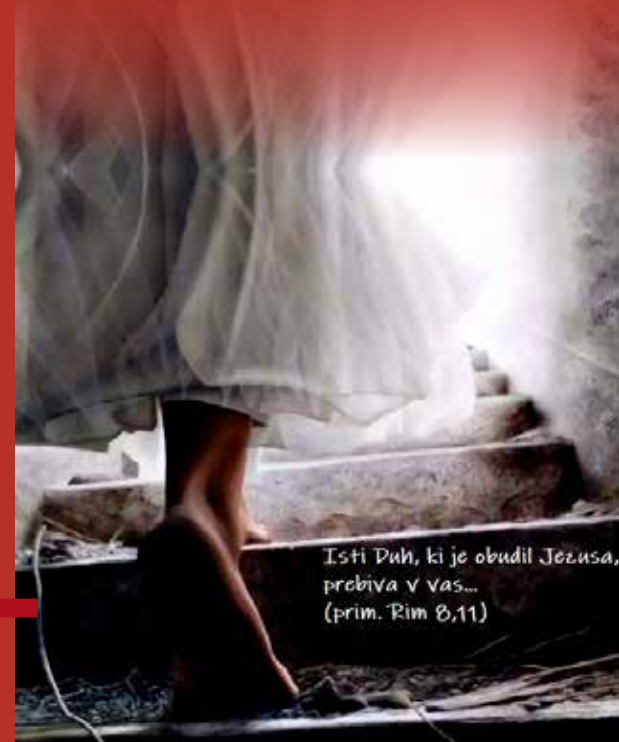
In kaj lahko storimo?

Bodimo majhni z majhnimi, slabotni s slabotnimi, potrebni s pomoči potrebnimi. Zgledujmo se po svetem Frančišku. Spomnimo se menjave obleke z revežem v Rimu ali pa grozdja in bolnega brata. In ne pozabimo na najmanjše; to so tisti, katerih preživetje je odvisno od drugih, ki potrebujejo zaščito, ljubezen, hrano, ki jih je potrebno voditi za roko. Videti je potrebno naše bližnje, ki trpijo in pomagati. Pa naj bodo to ekstremno velike reči, kot je na primer posvojitev, ali pa iskren nasmeh žalostnemu. V Božjih očeh so stvari, narejene iz srca, največje.

Voščilo

Isti Duh, ki je obudil Jezusa,
prebiva v vas...
(prim. Rim 8,11)

Narodna sveta OFS ter FO in FRAMA kličeta: Aleluja!
ob prazniku Jezusovega vstajenja
ter želita vsem Blagoslovljeno Veliko noč.

Darovi za revijo Brat Frančišek
december 21 - februar 2022 = **245 €**

Bog povrni!

- 15,00 € Nada Vidmar
- 20,00 € Olga Skočir, Anica Selan, Modrijan
Frančiška, Fučka David, Kovačič Marija
Frančiška
- 30,00 € Porenta Marjetica
- 50,00 € Družina Arko, Furlanic Irena

OFS četrtki

V letošnjem postnem času narodni svet OFS vabi na dve postni razmišljanji, ki se bosta odvijali na platformi zoom.

17. marec 2022 ob 20.00:

SPOKORNOST

PRI SVETEM FRANČIŠKU

– p. Danilo Holc, OFM Conv.

7. april 2022 ob 20.00:

TRPLJENJE IN VSTAJENJE

– p. Robert Bahčič, OFM.

Prijave na posamezno razmišljanje zbiramo na minister@ofs.si, zoom povezava pa bo prijavljenim poslana na dan dogodka. Lepo vabljeni!

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

Roza Viterbska

Roza iz italijanskega kraja Viterbo se je rodila 9. julija leta 1233 kot hči pobožnih in revnih staršev (mami Katarini in očetu Ivanu). Že v otroštvu je doživljala mistična videnja, po legendi pa naj bi pri svojih treh letih krstila mamino sestro. Veliko je molila za spreobrnjenje grešnikov. V legendah, ki so se spletle o njej, so se ji dogajali tudi čudeži (vrč, s katerim je šla po vodo in ga pri tem razbila, se je ponovno sestavil, kruh, ki ga je nesla pticam, se je spremenil v cvetje). Rada je poslušala manjše brate, ki so že kmalu po smrti svetega Frančiška prišli v mesto.

Leta 1250 se ji je na praznik svetega Nikolaja prikazala Devica Marija. Ozdravila jo je hude bolezni in ji rekla, naj se pridruži Frančiškovega tretjega reda in naj mesto Viterbo kliče k pokori. Oblečena v redovno obleko (z vrvjo prepasana tunika) in oborožena z razpelom

je Roza hodila po ulicah svojega mesta in pozivala someščane, naj spremenijo svoje življenje.

Ob zaostritvi odnosov med cesarjem Friderikom II., ki je imel oblast nad Viterbom, in papežem (januar 1250) je Roza podprla papeža, zato je bila s svojo družino izgnana iz domačega kraja v Soriano blizu Cimina. To ji ni vzelo poguma in je še naprej neustrašno označevala pokoro svojim novim sokrajanom. Ko je kasneje papeževa stran zmagala, se je vrnila v Viterbo z željo, da vstopi v samostan klaris, a so jo zavrnil, zato ker je bila revna. Roza je sprejela zavrnitev, vendar je prerokovala, da bo v samostan sprejeta po smrti. Tako se je tudi zgodilo: umrla je v domači hiši 6. marca 1251, leta 1257 pa je papež Aleksander IV. dal prenesti njeno nestrohnjeno telo v samostan klaris, kamor je želela vstopiti.

Njen godovni dan je postavljen na 4. september, ko se je zgodil prenos njenih posmrtnih ostankov. Na predvečer po mestu Viterbo moški v procesiji nosijo njen kip, ki je visok 28 metrov in okrašen z mnogimi lučkami.

»Nihče se ne more rešiti sam«

15. čezmejno srečanje ob jaslicah

Letošnje 15. čezmejno srečanje ob jaslicah bi se moralo po prvotnem načrtu zgoditi v soboto po prazniku svetih treh kraljev. Sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda iz Italije in Slovenije ter drugi ljudje dobre volje naj bi se zbrali prav na meji na Trgu Evrope in od tam med petjem in molitvijo skupaj poromali na Kostanjevico. Žal zdravstvene razmere tega tudi kasneje niso dovoljevale, zato smo letošnje srečanje spet lahko izvedli samo v virtualni obliki v nedeljo 30. januarja tako rekoč ob koncu božične dobe.

Video posnetki božičnega vzdušja iz Assisija pred cerkvami sv. Frančiška, sv. Klare in sv. Petra so nas povrnili v božični čas, da smo potem lažje in bolj zbrano prisluhnili zgodbi o Frančiškovem božiču v Grecciu, kot jo je zapisal Celano. Prebrana je bila izmenjave predvajanju fotografij iz tega okolja. Vmes smo videli tudi slike jaslic iz naših domov in cerkva in ob tem razmišljali o dogajanjih zadnjih dveh let. Navajam nekaj citatov.

»Za nami je 23 mesecev pandemije, veliko dni in mesecev premnogih okužb, smrti, stisk, navodil in priporočil, kaj smemo in česa ne smemo početi ...

Utrujeni smo, razočarani, žalostni, kot je bil sveti Frančišek, ko mu v Sveti deželi ni uspelo prizadevanje, da bi mir prevladal nad vojno.

»Doletela nas je nepričakovana in huda nevihta, prav tako kot nekoč učence v čolnu med nočnim neurjem na Genezareškem jezeru.« Tako nas je marca 2020 papež Frančišek nagovoril in nam pomagal zaživeti ta čas. Spomnil nas je, da »smo vsi v istem čolnu, vsi krhki in razdvojeni, a vsi poklicani, da skupaj veslamo in se tolažimo ... Spoznali smo, da ne moremo nadaljevati vsak po svoje, ampak samo skupaj ...«

»Zdaj nas papež Frančišek vztrajno opominja, da je prišel čas, ko moramo izbrati, kaj je pomembno in kaj minljivo, da znamo razločevati, kaj je potrebno in kaj ni. Čas je, da ponovno usmerimo svoja življenja h Gospodu in k bližnjim. Začetek verovanja je zavedanje, da potrebujemo odrešenje.«

»Nihče se ne more rešiti sam. Prišel je čas, da povabimo Jezusa v čolne svojega življenja. Izročimo mu vse svoje strahove, da jih bo premagal. Tako kot učenci bomo tudi mi izkusili, da z njim na krovu ni brodoloma.«

Pozdravila sta nas tudi oba ordinarija: goriški nadškof Carlo Maria Redelli in koprski škof Jurij Bizjak. Oba sta poudarila pomen našega srečanja, saj smo tako rekoč že pred petnajstimi leti začeli hoditi skupaj, kot nas sedaj k temu spodbuja sinoda.

Če bodo razmere dopuščale, se bomo 27. marca, na 4. postno nedeljo, zbrali v Gorici in po Via della Cappella skupaj molili križev pot med romanjem na Kostanjevico. Prihodnje srečanje ob jaslicah bo zaznamovano z obhajanjem 800 – letnice prvega Frančiškovega božiča v Grecciu.

Stanko Šorli OFS

Volilni kapitelj krajavnega bratstva OFS Vipavski križ

kapucinski samostan Sv. Frančiška,
12. december 2021

Novi člani sveta krajavnega bratstva OFS Vipavski križ za obdobje 2021-2024 so (od leve proti desni):

☞ duhovni asistent:
br. Marjan Potočnik

☞ blagajničarka:
s. Betka Štor

☞ podpredsednica:
s. Cvetka Kompara

☞ predsednica:
s. Marija Vrtovec

☞ odgovorna za vzgojo:
s. Marinka Fabjan

☞ tajnica:
s. Barbara Furlan Markeš

KRIŽEV POT

Leonard Portomavriški

Pobožnost križevega pota so širili zlasti frančiškani, ki so prišli v Sveto deželo okoli leta 1260. Cerkev je podeljevala posebne odpustke tistim, ki so se udeležili križevega pota po jeruzalemskih ulicah. Frančiškani so sklepali, da ti odpustki veljajo tudi za vse molivce doma v Evropi, zato je vrhovno vodstvo frančiškanskega reda pozvalo samostane, naj postavijo križeve pote (1688).

To pobožnost je posebno pospeševal frančiškanski svetnik Leonard Portomavriški, imenovan tako po svojem rojstnem kraju blizu mesta Imperia na ligurski obali. Rodil se je leta 1676 in vse življenje je deloval kot ljudski misijonar. Ljudem je priporočal, naj čim pogosteje premišlujejo Gospodovo trpljenje. Najlažje pa to opravijo, če molijo križev pot in v mislih spremljajo Jezusa od postaje do postaje. V svojem življenju je blagoslovil nič manj kot 576 križevih potov. Po njegovi zaslugi se je pobožnost križevega pota razširila ne le v Italiji, ampak po vsem katoliškem svetu, da danes skoraj ni cerkve, kjer ne bi bilo 14 podob s prizori 14 postaj križevega pota.

Pred nami je besedilo enega izmed njegovih premišljevanj križevega pota, ki je bilo včasih precej znano.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Ljudstvo: Amen.

V duhu spremljamo Božjega Odrešenika ob štirinajstih postajah in premišljujemo njegovo trpljenje. Naj nam da Gospod po tem križevem potu doseči v tem življenju svojo milost, po smrti pa večno življenje. Amen.

1. postaja:

PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, kako poslušna in sprejema krivično sodbo. Hudobije tvojega jezika so bile tiste lažnive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega obsodil na smrt. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in reci bolj s srcem kakor z usti:

»O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Zame se ponižaš, greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celo obsoditi na smrt. To me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad grehi jezika; bridko jih obžalujem. Zato bom na tem križevem potu prosil in klical: Moj Jezus, usmiljenje!«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

2. postaja:

JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako dobri Jezus prostovoljno objame sveti križ, kako vdano prenaša udarce in žalitve hudobnega ljudstva. Ti pa ves nepotrpežljiv bežiš pred križem, kjer le moreš. Ali ne veš, da brez križa ne prideš v nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu in reci:

»Ne tebi, o Jezus, ampak meni pripada težki križ, ki so ti ga naložili moji grehi! Ljubi Zveličar, daj mi moči, da bom objel vse križe, ki jih zaslužim s svojimi grehi. Daj mi tudi milost, da se ločim s tega sveta v ljubezni do svetega križa. Naj tudi jaz želim, kakor tvoja služabnica sveta Terezija, goreti od te ljubezni: Trpeti ali umreti! Umreti ali trpeti!«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

3. postaja:

JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, zaradi izgube toliko krvi oslavljen, prvič pade pod križem. Glej, kako ga s pestmi bijejo in z nogami suvajo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre ust, ampak trpi in molči. Ti si pa že zaradi majhnih križev nejevoljen, godrnjaš, se pritožuješ in morda celo preklinjaš! Odpovej se svoji nepotrpežljivosti in svojemu napuhu ter prosi svojega Gospoda:

»O preljubeznivi Odrešenik! Pred tvojimi nogami stoji nesrečni grešnik. Kolikokrat in kako hučo sem grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč svojo sveto roko. Pomagaj, da ves čas svojega življenja ne padem v smrtni greh in si zagotovim po smrti večno zveličanje.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

4. postaja:

JEZUS SREČA SVOJO MATER

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kolikšna bolečina je presunila Jezusovo srce in kolikšna bridkost je zadela Mater Marijo, ko sta se srečala! »O nehvaležni človek,« ti kliče žalostna Mati, »kaj ti je storil moj Sin?« In v bolečinah vpraša Jezus: »Kaj ti je storila moja Mati? Zapusti vendar svoj greh, ki je kriv najine bridkosti! Grešnik, kaj praviš na to?« Vzdihni iz srca in reci:

»O Božji Sin! O sveta Jezusova Mati! Potrt in skesan stojim pri vajinih nogah. Jaz sem kriv vajine žalosti. S svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajini srce. Ves osramočen in skesan vaju prosim: Odpustita mi! Usmiljenje, o Jezus, usmiljenje, o Marija! Podelita mi milost, da ne bom več žalil Boga in da bom s sočutjem premišljeval vajino trpljenje, vajine bolečine.

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

5. postaja:

SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako si preveč vdan slabostim tega sveta in zato križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nejevoljo, ker se mu ne moreš izogniti. Vzdrami že vendar svoje srce in usmili se težko obloženega Gospoda! Sprejmi težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče. Prizadevaj si, da jih ne boš le potrpežljivo nosil, ampak se boš zanje Bogu tudi zahvaljeval. Moli torej in reci:

»Moj ljubljeni Jezus! Zahvaljujem se ti za mnoge priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel s teboj trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milosti, da bom potrpežljivo nosil življenjske križe in si s tem pridobil večne dobrote. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

6. postaja:

VERONIKA PODA JEZUSU POTNI PRT

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišluj na prtú sveto obličje svojega Zveličarja. Ganjen od ljubezni do njega si prizadevaj vtisniti globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, če boš z njo živel in presrečen, če boš s to podobo v srcu stopil v večnost. Da boš pa vreden tolike milosti, se obrni k svojemu Gospodu in ga prosi:

»O moj trpeči zveličar! Prosim te, vtisni podobo svojega svetega obličja v moje srce, da bom vedno mislil nate, da bom imel pred očmi tvoje hudo trpljenje in obžaloval svoje grehe. O Jezus, iz ljubezni do tebe želim, da bi moje srce občutilo bolečino; svoje grešno življenje bom objokoval do smrti.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

7. postaja:

JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako je Jezus, tvoj Gospod in Odrešenik, obležal na tleh, strt od bolečin; njegovi sovražniki ga teptajo, podivjano ljudstvo ga zasramuje. Pomisli, da ga je ponižala tvoja prevzetnost in vrgel tvoj napuh. Odpovej se svojemu grehu in z iskrenim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

»O moj Odrešenik! Vidim, kako zlomljen ležiš na zemlji, vendar te molim in častim, svojega vsemogočnega Boga. Iz ljubezni do tebe bom zatiral svojo prevzetnost. Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da poniževanja sprejemem z mirnim srcem, da bom s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

8. postaja:

JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako zelo moraš žalovati: najprej zaradi Jezusa, ki toliko trpi; in potem zaradi sebe, ki si tako nehvaležen, da se hočeš le veseliti in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš ostati trdosrčen, če premisliš, kaj je tvoj Odrešenik zate trpel. Poglej, kako je Jezus usmiljen do žalostnih žena. Tudi ti se obrni k njemu z zaupanjem in moli s skesanim srcem:

»O moj ljubeznivi Zveličar! Zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti? Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga izkazal žalujočim ženam. O Gospod, milostno poglej name, da te bom po smrti poln tolažbe tudi jaz mogel gledati.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

9. postaja:

JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s kakšno bolečino Jezus tretjič pade pod križem. Glej, kako Zveličarja, to krotko in nedolžno jagnje, neusmiljeno suvajo in vlačijo naokrog. O nesrečni greh, ki tako strašno mučiš Božjega Sina! Grešnik, ali ni trpeči Jezus vreden tvojih solz? Reci torej z žalostnim srcem:

»Vsemogočni Bog. Ti držiš s svojim prstom nebo in zemljo. Kdo te je tako neusmiljeno vrgel? To so storil grehi, v katere sem se vračal, in krivice, ki sem jih ponavljal. Kar naprej sem grešil in tako množil tvoje bolečine. Toda poglej, Gospod, zdaj sem skesan pri tvojih nogah in s tvojo milostjo trdno sklenem: Nikoli več ne bom grešil, moj Bog, nikoli več!«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

10. postaja:

JEZUSA SLEČEJO IN MU PONUDIJO VINA, Z ŽOLČEM MEŠANEGA

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako Jezusa vsega ranjenega zdaj še slečejo in mu ponudijo grenko pijačo. Poglej, kako trpi za tvojo nesramežljivost in nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočutja? Poklekni k nogam svojega osramočenega Zveličarja in reci:

»O žalostni Jezus, kakšna razlika je med nama! Ti si ranjen, ves krvav in trpeč, jaz pa zadovoljen in poln samega sebe. Vem, nisem na pravi poti! Daj mi milosti, da spremenim svoje življenje. Z grenkobo napolni posvetne prijetnosti, da bom namesto njih odslej želel okušati le bridkosti tvojega trpljenja. Tako bom vreden nekoč s teboj uživati nebeško veselje.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

11. postaja:

JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah prebodli meso in žile z žebli ... Kako to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo Zveličarja! Žaluj vsaj zdaj nad svojimi grehi in moli:

»O dobrotljivi, križani Jezus! Prežari moje trdo srce s sveto ljubeznijo do tebe. Ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli prebodli tvoje roke in noge in te pribili na križ, mi daj milost, da duševna bolečina prebode tudi moje srce in na križ pribije vse moje slabe želje. Naj bom v življenju in smrti s teboj križan, v nebesih pa s teboj poveličan.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

12. postaja:

JEZUS UMRE NA KRIŽU

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premišluj, kako tvoj odrešenik na križu visi in umira. Glej, kako smrtno bled je njegov obraz. Poslušaj, kako prosi odpuščanje za tiste, ki ga križajo in žalijo. Skesanemu razbojniku obljubi sveti raj, svojo Mater izroči Janezu in svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Potem nagne glavo in umre. Tako je torej tvoj Odrešenik umrl na križu zaradi tebe! O moja duša, glej mrtvo Zveličarjevo obličje, in ne hodi proč drugače kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni Jezusu:

»O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so ti moji grehi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker sem te križal. Vendar sem potolažen, ko slišim, da na križu moliš tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, zaradi tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni kakor skesani grešnik, ki je umiral na tvoji desnici in slišal tvoje besede: »Danes boš z menoj v raju.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

13. postaja:

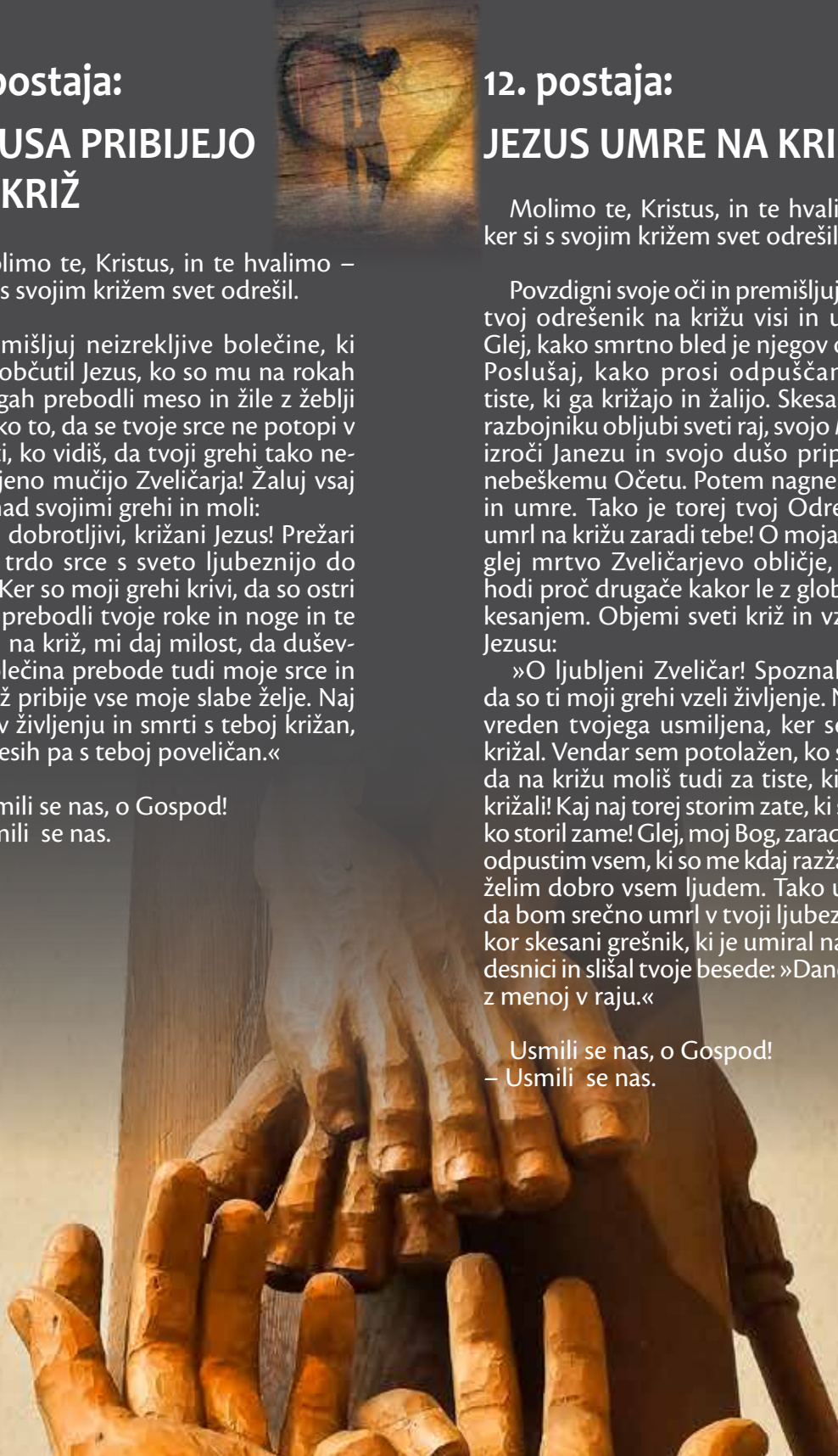
JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA IN GA POLOŽIJO MARIJI V NAROČJE

Molimo te, Kristus, in te hvalimo –
ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč bolečin, ki je prebodel srce Mariji, ko je vzela v naročje svojega mrtvega Sina. Ko ga je gledala ranjenega, so se ji ponovile vse bolečine njenega rahločutnega srca. Kaj je bil ta meč, ki jo je ranil? Ta meč je bil greh, ki je vzel življenje ljubljene Sinu. Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci:

»O Kraljica mučencev, kdaj bom vreden prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden tvojo žalost nositi v svojem srcu in s teboj trpeti! O nebeška Gospa, izprosi mi milost, da bom žalosten zaradi svojih grehov, ki so ti prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj žalujem in trpim, upam in ljubim, potem pa v tvojem varstvu umrem in pridem v vajino družbo.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

14. postaja:

JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Molimo te, Kristus, in te hvalimo – ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali sveti Janez, Marija Magdalena in vsi Jezusovi prijatelji, ko je bilo njegovo telo položeno v grob. Najbolj pa premišluj, kako neutolažljivo bridkost je čutilo srce Gospodove Matere, ko je videla, da nima več ljubega Sina. Ko v duhu gledaš njene solze, se moraš sramovati, da si med križevim potom kazal tako malo sočutja. Predrami se vsaj zdaj, pri zadnji postaji! Poljubi spoštljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v globoki žalosti moli k svojemu Gospodu:

»Usmiljeni Jezus, ti si iz ljubezni do mene sprejel tolikšne bolečine križevega pota, molim te v grobu ležečega. Po zasluženju svojega trpljenja mi podeli milost, da prejmem za popotnico v večnost tvoje sveto Rešnje telo. Moje zadnje besede naj bodo: Jezus, Devica Marija, Jožef. Naj bo tudi moj zadnji vzdihljaj: Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo. Z živo vero, trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo naj s teboj in zate umrem, da bom prišel k tebi uživat veselje za vso večnost. Amen.«

Usmili se nas, o Gospod!
– Usmili se nas.

SKLEP

Voditelj: Molimo.

O Bog, z dragoceno krvjo svojega edinorojenega Sina si posvetil križ kot znamenje življenja.

Prosimo te, daj, da se bodo vsi, ki se veselijo poveličanja svetega križa, vedno veselili tudi tvojega varstva. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Iz naših družin

Obljube pri Sveti Ani v Kopru

Letošnji praznik Jezusovega darovanja je bil za krajevno bratstvo OFS v Kopru posebno slovesen. Po zaključenem noviciatu sta slovesno obljubila življenje po Evangeliju zakonca sestra Emanuela Kabaš, ki si je izbrala redovno ime Filomena in brat Valdet Kabaš, ki je izbral ime Pij po sv. Piju iz Pietrelcine.

V kljub epidemiji lepo napolnjeni frančiškanski cerkvi svete Ane sta med sveto mašo izpovedala svojo obljubo pred predsednico krajevnega bratstva s. Marijo Lovrič, duhovnim asistentom p. Marjanom Čukom in sestrami ter brati krajevnega bratstva.

Slovesnost je obogatilo lepo ljudsko petje. Po sveti maši so novi sestre in bratu čestitali, z njima nazdravili in se veselili ob prigrizku, ki so ga pripravile vedno skrbne in gostoljubne sestre iz krajevnega bratstva.

Mirko Potočnik OFS

ŽIVI ROŽNI VENEC

50 let molitvene pobude

1971-2021

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

P Leopold, ki je to molitveno pobudo Živi rožni venec vodil skoraj vsa leta od nastanka, je umrl na slovenski kulturni praznik, 8. februarja 2020. In ravno na isti dan, po dveh letih, 8. 2. 2022, je v 94. letu umrla sestra tretjega reda sv. Frančiška Cilka Kranjc, ki je marljivo skrbela za imenski seznam molivcev in ga stalno posodabljala. Več kot 20 let je bila njegova sodelavka pri ŽRV. Živela je pri sestrah na Brezjah in pomagala svojim trem rodnim sestram, ki so bile redovnice pri šolskih sestrah. Dve sestri sta že umrli; od tretje njene rodne sestre, s. Zore Kranjc pa sem izvedel, da je pokojna sestra Cilka pred smrtjo, ki jo je čutila, dejala sosestram: »P. Leopold je prišel po mene!« In res,

umrla je na drugo obletnico njegove smrti. Naj bo dobri Bog pokojni sestri Cilki bogat plačnik za vse dobro, kar je storila za Živi rožni venec.

Drage molivke in dragi molivci, hvala Vam za vašo vztrajnost v molitvi desetke, ki je izbrana za vas. Vabim vas, da za molitev nagovorite še koga. Hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška in tudi rubriko ŽETEV, ki je sedaj del Brata Frančiška.

Provincial p. Marjan Čuden je lani 5. septembra, na Angelsko nedeljo, na Brezjah v II. delu nagovora med sveto mašo izrazil naslednje misli:

»Rad bi, da to molitev (rožni venec) pravzaprav na novo odkrijemo. Ko na začetku rožnega venca molimo apostolsko veroizpoved, je enako, kot bi sebi in drugim pokazali svojo duhovno osebo izkaznico. In če podoba te duhovne izkaznice zbledi, potem nas veroizpoved v rožnem vencu vabi, naj obnovimo svoje globoko srečanje s Kristusom. Samó takrat, ko imamo v sebi močno doživetje Boga, lahko rečemo takó, kot je treba: »Verujem!«. Vera, ki jo molimo na začetku molitve rožnega

venca, nas sprašuje: »Ali je moja vera tako pričevanjska, da bi zaradi mene kdo lahko začel verovati? Ali drugim sporoča kakšno globljo duhovno vsebino?«

Glejte, kako pomembno je to, kako na začetku molimo veroizpoved! Paziti moramo, da je ne zmolimo »kar tako«, brez misli na to, kar izgovarjamo. Jezus zagotavlja, da bo tisti, ki veruje, delal dela, kakršna on dela. Pristno izmoljena vera na začetku rožnega venca nam prinese moč, da lahko z Božjo pomočjo ne samo uredimo svoje življenje, ampak prinašamo mir, sožitje in božji blagoslov v življenja drugih ljudi.

Preden v rožnem vencu nagovorimo Božjo Mater Marijo, zmólimo Očenaš. Ta molitev, seveda skupaj z Zdravo Marijo, pove, da je rožni venec res družinska molitev. Tam je Marija, naša Mati, je Oče, ki je v nebesih.

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala Vam za vašo vztrajnost v molitve desetke, ki je izbrana za vas. Vabim vas, da za molitev nagovorite še koga. Hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje Brata Frančiška in tudi rubrike ŽETEV, ki je sedaj del Brata Frančiška.

Nekateri pošiljate v kuverti dar za ŽRV. Lahko pa tudi nakažete na TRR: **SI56 2900 0001 7573 735** pri UC banki s pripisom: za ŽRV. BOG POVRNI ZA VSAK DAR!

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV – še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljena v tej rubriki Žetev.

Novi molivci se pridno pridružujejo, po nekaj molivcev na mesec.

RAZMIŠLJANJE za 2. desetko Svetlega dela rožnega venca:

KI JE V KANI NAREDIL PRVI ČUDEŽ

Sveto pismo govori (Jn 2,1-5)

1 Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. 2 Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. 3 Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« 4 In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« 5 Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.«

Razmišljanje: Pisateljica Berta Golob razmišlja:

To je bil dan strmenja in čudenja. Kdo je ta čudodelni svat, ki vodo spreminja v najboljšo vino? Mar ni preprost Nazarečan, ročni delavec, enak med enakimi? Njegova mati ni ne prerokinja ne varuhinja templja. Tudi Kana ni kak izjemen kraj. Ne omenja se Postava. O njej molčijo vsi preroki.

Za skrivnost vere iščemo potrditev v Marijinem zaupanju: Kar koli vam poreče, storite. Polne vrče najboljšega vina razumemo kot prapodobo keliha. Že stopamo v vrsto slepih, hromih, gluhih, gobavih in grešnih.

Jezus je v Kani naredil prvi čudež, pomagaj nam spremeniti sebičnost v velikodušnost, nevernost v vero in žalost v veselje.

p. Krizostom Komar OFM

- Začetek – Frančiškanski samostan Kamnik 1971, Gojenci serafinskega kolegija in br. Pashal GORJUP
- Dolgoletni voditelj vse do smrti 8. 2. 2020 - p. Leopold GRČAR OFM, ki zapusti preko 10.000 molivcev
- Nadaljuje delo in povezuje molivce preko posebne rubrike v Bratu Frančišek pod imenom ŽETEV - p. Krizostom KOMAR OFM

VABLJEN, DA POSTANEŠ ČLAN/ČLANICA MOLITVENE POBUDE

Piši na: zivi.rozni.venec@ofm.si ali krizostom.komar@rkc.si

OBVEZA MOLIVCA

Vsak dan zmoli desetko rožnega venca za nove duhovne poklice.

Nagovor pri maši zadušnici na dan pogreba Cilke Krajnc

Brezje, 10. februarja 2022

Spoštovani sorodniki,
spoštovani vsi navzoči!

V psalmu, ki smo ga brali osmega februarja pri sveti maši, psalmist izraža hrepenenje po prebivanju v Božji bližini in pravi: »Moja duša hrepeni, medleč koprni po Gospodovih dvorih. Moje srce in moje telo vriskata k živemu Bogu. ... Blagor njim, ki prebivajo v tvoji hiši, vedno te hvalijo, Gospod! ... Boljši je v tvojih dvorih en dan kot tisoč drugih.«

Lahko rečemo, da se je to hrepenenje po bivanju v Božjih dvorih uresničilo za našo Cilko Kranjc, ko se ji je prav ta dan v samostanu pri šolskih sestrah na Brezjah izteklo zemeljsko življenje. Njena življenjska pot je počasi in vztrajno zorela, vse do trenutka, ko je dozorela in se prevesila v večnost. S tega sveta se je mirno poslovila obdana z molitvijo sester, še posebej rodne sestre s. Roze.

Cecilija KRANJC, ali **CILKA**, kakor smo jo klicali, se je rodila 21. septembra 1928, v vasi Šedem pri Krškem, v kmečki družini očetu Jožefu in materi Ceciliji. V družini je bilo sedem otrok, trije fantje in štiri dekleta, Cilka je bila predzadnji otrok. Dveletni Martin jih je kmalu zapustil in kot angelček vse svoje pričakuje v večnosti. Tri njene rodne sestre, s. Roza, s. Dolores in s. Minka, so postale šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja. Cilka je živela in pomagala doma pri delu, šolo pa obiskovala v Senovem. Na-

daljevala je ekonomsko-računovodsko šolo in bila zaposlena v računovodstvu pri rudniku v Senovem vse do upokojitve.

Večkrat je prišla na Brezje, obiskala sestre in pri frančiškanih pomagala patru Leopoldu Grčarju pri vodenju seznama članov Živega rožnega venca, molivcev za duhovne poklice. **Leta 1990 je vstopila v Frančiškov svetni red** in naredila obljube ter dobila ime **sestra Elizabeta**. Bratje in sestre Frančiškovega svetnega reda so ji hvaležni za njeno razpoložljivost in požrtvovalno služenje v redu.

Po smrti sestre s. Minke **avgusta 1996** je po dogovoru s tedanjo provincialno predstojnico s. Bernardko Stopar in s tedanjo hišno predstojnico s. Magdaleno Stopar **ostala pri sestrah v samostanu na Brezjah**. Pokazala se je potreba večje pomoči p. Leopoldu Grčarju za vodenje evidence članov Živega rožnega venca, a tudi v samostanu je bila Cilka v veliko pomoč sestram za razne opravke na

uradih in za vožnje z avtomobilom. Najbolj pa je bila v pomoč rodni sestri s. Dolores, ki je bila skoraj popolnoma slepa. Bolne sestre so jo imele rade, ker se je ob njih znala ustaviti, jih poslušati in jim pomagati.

Zadnja leta jo je obiskala bolezen. Pri hoji in tudi pri vožnji ni bila več zanesljiva. Zavedala se je tega. Sprejela je svojo nemoč. Rada se je mudila pri Jezusu v kapeli in ko to ni več mogla, je vdano sprejela bivanje v sobi z rožnim vencem v rokah.

Dokler je še mogla govoriti, je v pogovoru s sestro s. Rozo dejala: »Jaz vse darujem Mariji, naj Ona razpolaga z vsem!« Glede denarja je rekla: »Naj ne ve levica, kaj dela desnica.«

»Zagotovo ni bila niti malo navezana na nobeno stvar tega sveta«, je še dodala s. Roza.

Draga Cilka, šolske sestre smo vam hvaležne za vso pomoč, za vaš zgled in molitve. Dobri Bog naj vam obilno povrne z večno srečo pri sebi v nebesih!

S Frančiškovim pozdravom vam želimo mir in dobro v nebeški domovini.

S hvaležnostjo se vas bomo spominjale v molitvi, vi pa pri Bogu in Mariji prosite za nas!

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek januar – februar 2022 = 1224 €

- 5 € Jurij Mašič
- 10 € N.N., Terezija Rehar, Anica Naveršnik, Anica Naveršnik, Ana Štebe, Antonija Bolka
- 12 € Simona Marinčič Ban, Marija Prosenc
- 15 € Marija Vidmar, Martina Jeralič, Blaž Vidic
- 20 € Bernarda Ipavec, Ana Benigar, Anica Bokan, Majda Gasparin, Marija Žgavec, Majda Rojs, Fanika Muhič, Anton Krošelj, Marija Žagar, Marjeta Hribar, Ana Petek, Ana Kroflic, Amalija Pušnik, Marija Stariha
- 30 € Ana Alessandra, Marija Sever, Silvo Murgelj, Cecilija Kavčič, Martina Gregorič, Olga Mlaker, Andreja Srebrnjak, Urška Zagoršek
- 40 € Frančiška Turk
- 50 € Marija Mušič, Anton Peternelj, Matej Potokar, Stanislav Kračun
- 100 € Terezija Naveršnik, Tatjana Ključevšek
- 130 € Šolske sestre z Brezji

ONKRAJ

*Onkraj tihi veter veje,
kakor da nekdo se smeje.
Človek tukaj križ svoj nosi
in za grešnike on prosi.
In obraz je zmučen ves,
Kristus poten je že cel,
grehe drugih je prevzel.*

*Sliši se peklenščkov ples,
ga pribijejo na les.
Sin Boga je na križ obešen,
zdaj je človek iz blata rešen.*

*Kljub vsemu on ostaja grešen,
po blatu istem hodi, brodi,
do vratu v grehu blodi.
A Frančišek nam je ponižnost dal,
ki smo jo ljudje izgubili,
Frančišek nam je Božji dar poiskal,
ta dar smo od njega dobili.*

Mihael Paš, 15 let

Drevo

Med duhovnimi vajami v Kančevcih, zelo kvalitetnimi, bil sem v sobi 106, sem skozi okno občudoval ogromno košato lipo, morda največjo, kar sem jih kdaj v življenju videl. Nekoč, predavnimi leti, je na zemljo padlo seme, najbrž nekoliko večje od gorčičnega zrna. Poleg mnogih, ki so propadla, je to seme našlo ugodne pogoje in začelo kliti. In zraslo je drevo. Pa kako je tisto prejšnje materino drevo vedelo, da mora narediti cvetove in semena, in kako se to naredi? V semenu so kromosomi in geni, pa saj ne vem, kaj vse je v njem. Še veliko več kakor v najmodernejšem računalniku. Milijon lastnosti, ki jih bo drevo imelo, je v semenu zapisanih. Že to, da bo živelo, da bo rastlina, da bo tista vrsta, da bo znalo črpati vodo, pretvarjati snovi v listih, da bo drugačno od drugih vrst, ne morem vseh milijon lastnosti naštevati, samo še to, kar je najbolj osupljivo, ukaz, da bo tudi to drevo delalo cvetove in semena, ki jih nikoli še ni videlo in da bo plodno tudi za naslednje generacije. Sploh ne vem, če se rastlina tega zaveda, če kaj čuti in misli. Jaz pa, ki vidim, slišim in mislim, se moram toliko let učiti računalništva, pa ga še ne obvladam.

Mojega občudovanja še ni konec. Od kod energija, ki poganja vodo po žilah, ki sproži seme, da začne kaliti, ki povzroča rast? V fiziki energija nima mase, spreminja se iz kinetične v toplotno, v svetlobno, električno, atomsko. Še znanstveniki ne vedo, kaj je energija. Geni v semenu so sestavljeni z neskončnimi kombinacijami iz molekul in atomov. In kakšna je energija, ki poganja elektrone okoli jedra z nedoumljivo hitrostjo? In iz česa so elektroni? Če bi imeli milijardo

močnejše mikroskope, bi morda videli, kakšen je elektron, morda še iz manjših delcev. Ne vemo, kje je konec. V neskončnosti, tako kot je rečeno v čudoviti pesmi: »Za vso tvojo neskončnost, v velikem in malem.«

Ko pa seme začne kliti, prerine zemljo, kamenje, celo asfalt. Tako kot krt? Kaj pa še! Nežna bilka ne more odriniti najmanjše grudice. Tukaj pa je spet občudovanja vredna znanost. Bilka pričrpa kapljico vode, jo segreje, nastane para, ki z 200 atmosferami pritiska odrine zemljo, kamen, asfalt in naredi bilki prostor, da raste naprej. Kako sploh, da obstaja voda? Iz kombinacije vodika in kisika bi lahko bil tudi prah. Pa je voda, tekoča, mokra, in ima na tisoče osupljivih lastnosti. Sama sreča, da skozi kovino rastlina ne more, ker drugače nobena cisterna ali kuhinjska posoda ne bi bila varna. Sedaj pa že ne gre drugače, kot da omenim najvišjega, vseмогоčnega

Boga Stvarnika. Vse je določil po meri, velikosti, teži, po višini in globini. Ukazal je morju: »Do sem pojdeš, naprej pa ne, tu bo obstala moč tvojih valov!« (Job 38,11)

Ko pa drevo raste in črpa vodo iz zemlje in iz zraka, ima v sebi neverjetno dobroto, da ponuja vodo bližnjemu drevesu, če je le-to v pomanjkanju. Vsega, kar se dogaja, pa še sploh ne

vemo. Nastaja les, kakor da drevo ve, kaj ljudje potrebujemo. Kakor je več tisoč vrst dreves, tako imamo tudi več tisoč vrst lesa. In vse to je vnaprej zapisano v genih, in drevo mora znati to prebrati.

Še najbolj osupljivo pa je to, da pri nekaterih rastlinah lahko odrežeš vejico, jo vtakneš v zemljo, in začne poganjati korenine, nazadnje pa enake cvetove in semena. To pomeni, da ima vsaka celica v vsej rastlini lastnosti zarodne celice. Tukaj pa smo že na meji neskončnosti. Enkrat mi je nekdo, morda je bil duhovnik, rekel, da je gotovo še na mnogih planetih življenje, ker bi za neskončnega, vsemogočnega Boga samo ta naš planet bil premalo. Jaz pa že v vsaki travnati bilki slutim neskončnost.

Ko sem še bil v srednji šoli, me je sošolec vprašal: »Obstaja kakšen dokaz, da je Bog?« Ne spominjam se več, kaj sem mu odgovoril. Nekaj gotovo, ker sem že takrat zelo veroval. Danes bi mu lahko rekel: »Dokazov je milijardo na kvadrat. Mar ti to ni dovolj?«

Brat Klemen

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Frančiška

Vita brevior (1)

Začetek pisma o Življenju blaženega Frančiška

Častitljivemu in spoštovanemu bratu Eliju, generalnemu ministru manjših bratov.

Življenje našega preslavnega očeta Frančiška, ki sem ga po naročilu gospoda papeža Gregorja, a po tvojih navodilih, oče, pred časom sestavil kot

popolno delo, zaradi tistih, ki se morda upravičeno pritožujejo zaradi množice besed, sem zdaj po tvojem naročilu povzel v krajšem spisu in skušal v strnjem govoru zapisati vsaj bistvene in nekatere koristne stvari, večino pa izpustil. Kajti čeprav nekateri želijo, da se nekaj pove drugače, kakor je povedano, je v tej zadevi bolj zanesljivo, če sledim edino tvoji presoji, ki ti je Božji svetnik bolj kot drugim odprl svoj um in sam raje zupal, kaj je treba storiti. Zato, častitljivi oče, po modrosti, ki ti je bila dana, iz tega dela mirno odstrani in izloči stvari, ki so v oviro. Mirno v njem zberi in ohrani vse, kar je koristno. Naj ponižna poslušnost, kot upam, prejme sadove svoje predanosti tako v zgovornosti kot v zgoščenosti, ko se bo zvesta vsebini zgodovine povsod držala resnice.

Začetek Življenja našega blaženega očeta Frančiška

Kako se je spreobrnil k Bogu. Kako je vse svoje prodal. Kako ga je oče preganjal in mati rešila.

Prvo berilo

Božji mož Frančišek, po rodu iz mesta Assisi, ki leži na ozemlju spoletske doline, je od prvih let svojega življenja živel brezskrbno in se hranil z nečimrnostjo sveta. Vzgojo svojih staršev je brezbrizno zametaval in skoraj do petindvajsetega leta starosti svoj čas potratil s tako praznim življenjem, da so ga imeli med tistimi, ki sledijo bednim nasladam sveta, v domačem kraju za najbolj nečimrnega in nemarnega. Čeprav ga je dobri Bog po svoji milosti obvaroval pred tistimi neznanskimi grehi, po katerih ljudje povsem izkvarijo svoj izvor in se izrodijo od časti, ki je lastna njihovi naravi, pa

je v nečimrnostih in šalah napredoval v hudem bolj kot vsi vrstniki in si želel občudovanja v vseh svojih dejanjih. Bil je namreč silno bogat, a ne skopuški, temveč razsipen, ni kopičil denarja, ampak ga je malomarno zapravljal. Ko se je namreč ukvarjal s prodajo in prepotoval razne pokrajine ter nosil naprodaj gore blaga, so mnogi zaznali blagost njegove ljudomilosti, tako da je užival čast prijateljstva pri vseh slojih ljudi.

Drugo berilo

Ko pa je zapadel v veliko dušno stisko, se je nadenj stegnila Božja roka in desnica Najvišjega se je obrnila proti njemu, tako da je njegovo telo zadela dolgotrajna bolezen in je duha obililo maziljenje Svetega Duha, da bi postal naslednjim rodovom zgled spreobrnjenja k Bogu. Brž je iz njega postal drug mož in nič več mu ni bilo do tistega, kar ga je prej veselilo. Vse, kar ga je prej razveseljevalo, mu je zdaj vlivalo odpor. Toda ker sreča povzdiguje, kar šibe zavračajo, se je potem, ko so se mu malce okrepile telesne moči, še vedno željan posvetnih uspehov, odločil pridružiti nekemu asiškemu plemiču, ki se je pripravljal na vojaški pohod v Apulijo. Ko se je z vso odločenostjo predal misli, da bo šel z njim, je neke noči v videnju domačo hišo, ki je bila navadno polna samo blaga za prodajo, videl polno vojaških oprav. Ko je vse to občudoval, mu je v snu spregovoril glas in rekel: »Je to orožje morda tvoje in tvojih vojakov?«

Tretje berilo

Ko pa se je zbudil, je začel omahovati glede svojega namena; ni razumel svoje nepričakovane spremembe in se je sam

pri sebi tiho čudil. Že se je trudil zato obrniti svojo voljo k Božji. Pomalem se je odmikal od posvetnega hrupa in svetnih opravkov. Umikal se je v notranjega človeka, kjer mu je zadoščal Jezus Kristus. Potrudil se je, da tega ni nihče vedel, in se je v svojem svetem odločanju posvetoval samo z Bogom. Nekemu svojemu prijatelju je v zagonetki govoril, da je našel zaklad. Pogosto ga je skrivoma povabil s seboj, a v neko votlino, kjer je molil Očeta na skrivnem, je vstopal sam. Tako prevzet je bil od božanskega veselja, da ni mogel zadrževati gorečnosti Duha, odpovedal se je poti v Apulijo in je oznanil, da bo v lastni domovini opravil velika dela. Ko so ga vprašali, če se namerava poročiti, je obljubil, da se bo kmalu oženil z najmodrejšo, najlepšo in najbolj ljubko žensko, kar so jih videli.

Četrto berilo

Ko je nekega dne molil, mu je bilo razodeto od Gospoda, kaj mora storiti. Tedaj se od veselja ni mogel več zadržati: s seboj je vzel dragocene tkanine in pohitel v mesto Foligno, da bi jih prodal. Ko je tam vse, kar je prinesel, kakor običajno prodal, je kot srečen trgovec vzel plačilo. Konja, katerega je tedaj jezdil, je proti navadi pustil kar tam. Čudovito se je kmalu ves spreobrnil in lotil Božjega opravila. Čutil je, kako ga obremenjuje, da bi tisti denar nosil vsaj eno uro, saj je njegovo koristnost imel za pesek, zato ga je podaril nekemu ubogemu duhovniku, ki je bil v neki cerkvi blizu Assisija, da ga uporabi za reveže. Ker pa duhovnik denarja ni hotel sprejeti – skrbelo ga je in se je bal sorodnikov in bil presenečen ob čudovitem spreobrnjenju –, je resnični zaničevalec denarja denar zagnal v neko okno in ga preziral kot prah.

Peto berilo

Ko je njegov oče to slišal, je bil zelo močno vznemirjen zaradi hitrega razvoja dogodkov; prišel je na kraj, kjer je bival Božji služabnik, iskal ga je, a ga ni našel. V neki jami se je namreč skrival neprenehoma skoraj ves mesec. Tam je opravljal svojo tajno pokorščino [obsequium]. Nekega dne pa, ko je odet v ničvredno obleko vstopil v asiško mesto, ga je njegov oče brez kakšne zmernosti zagrabil in ga nečastno odvedel v lastno hišo. Pozabil je na sleherno usmiljenje in ga za več dni zaprl v temnico. Ostrim besedam je dodal bič, biču pa vezi. On sam pa je bil zaradi tega še krepkejši in bolj odločen izpeljati, kar si je zastavil. Ko je čez nekaj časa oče odšel od doma, mu je mati odvezala vezi in dovolila, da svobodno odide. Meščani in vsi, ki so ga poznali, so kričali za njim, da je zmešan in nor, in so vanj metali blato s ceste in kamne. Božji služabnik, ki ga žalitve niso zlomile ali spremenile, pa je ostal gluha za vse to.

Prevedel br. Miran Špelič OFM

Ob smrti vrhunskega biblicista prof. dr. Frédérica Mannsa OFM

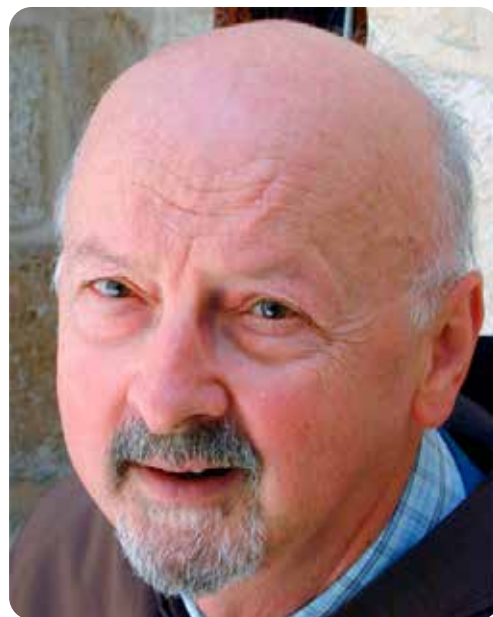
Malo pred novim letom je iz Jeruzalema prišla žalostna vest, da je umrl prof. p. Frédéric Manns, frančiškanski biblicist, priznani profesor in specialist za eksegezo Nove zaveze ter ugleden poznavalec judovskih korenin Nove zaveze.

Prof. Manns je preminil v zgodnjih urah v sredo, 22. decembra, v Jeruzalemu. Njegovo truplo so našli v njegovi sobi v samostanu (Flagellatio – Bičanje) ob Frančiškanskem bibličnem inštitutu (Institutum Biblicum Franciscanum), ki se nahaja na začetku križevega pota sredi muslimanske četrti v Jeruzalemu. Prof. Manns je dan prej na spletu še načrtoval virtualno romanje, ki bi ga moral voditi in posneti januarja letos.

P. Frédéric bi letos praznoval petdeseto leto delovanja v Jeruzalemu. V teh desetletjih je poučeval, od leta 1984 kot redni profesor, na že omenjenem Frančiškanskem bibličnem inštitutu, fakulteti za biblične študije in arheologijo Papeške univerze Antonianum v Rimu,

kjer je bil med letoma 1996 do 2001 dekan in od leta 2012 zaslužni profesor. Kljub upokojitvi je nadaljeval z delom, pisanjem ter spremljanjem študentov in romarskih skupin po svetih krajih.

P. Frédéric je bil rojen 3. oktobra 1942 v Novi Topoli pri Bosanski Gradiski, danes BiH. Njegova družina, po poreklu iz Alzacije oz. Lotaringije, se je namreč med drugo svetovno vojno znašla na ozemlju t. i. Nezavisne države Hrvatske, v krajih z nemško manjšino, ki je tam obstajala še iz staroavstrijskih časov. Po vojni so se Mannsovi vrnili v francoski Strasbourg. Mladi Frédéric je v Metz u vstopil v škofijsko semenišče, ob koncu gimnazije leta 1961 pa se je pridružil frančiškanom. Po noviciatu in začetnem študiju filozofije in klasične književnosti je dve leti služil vojaški rok v afriškem Togu. Leta 1964 je diplomiral iz klasične književnosti na univerzi v Lyonu. Zatem je vstopil v samostan Orsay blizu Pariza in študiral teologijo. Po duhovniškem posvečenju leta 1969 so mladega p. Frédéric a poslali v Rim, da bi se specializiral za biblične študije na bibličnem inštitutu. Leta 1972 je šel za en semester v Jeruzalem na izpopolnjevanje, toda na koncu je v svetem mestu ostal skoraj pol stoletja. Leta 1973 je v Jeruzalemu tudi

doktoriral iz biblične teologije, leta 1988 pa je doktoriral iz bibličnih ved še na Papeškem bibličnem inštitutu v Rimu.

P. Frédéric je bil resnično zaljubljen v Sveto pismo, ki se ga nikoli ni naveličal brati, študirati in proučevati. K branju te najpomembnejše knjige človeštva je spremljal in vzpodbujal številne ljudi. Vedno znova je ponavljal: »Moramo se vrniti k Božji besedi« in Hieronimovo misel: »Nepoznavanje Svetega pisma pomeni nepoznavanje Kristusa«. Pri pisanju je uporabljal enostaven jezik, dostopen širšim množicam. Krščanstva ni videl kot ideje, ampak kot živo srečanje z osebo, ki jo moramo spoznati od blizu in hkrati videti, kje in kako je živel.

Zaradi branja, razumevanja in preučevanja svetopisemskih besedil se je naučil vseh potrebnih jezikov: hebrejščine, aramejščine, sirijsčine, in starogrščine. Prebiral je komentarje cerkvenih očetov in se specializiral za razlago Nove zaveze v povezavi z judovstvom. To je

utemeljeval z besedami: »Ker so tam naše korenine!«

Pokojni p. Frédéric Manns je vedno poudarjal judovske korenine Svetega pisma in to utemeljeval z besedami, »ker je Beseda zaživela v deželi in ljudeh. Ko živimo v Jeruzalemu, imamo srečo, da vidimo, da so ljudje v Izraelu živi, imajo svoje praznike in tradicije, ki se vračajo tudi v Novi zavezi. Ne pozabite: Jezus je Jud in Marija je Judinja, tako kot tudi apostoli.« Torej je vedno povezoval novozavežno vsebino z judovskim ozadjem svetih spisov. Ob tem je ustvaril tudi življenjepise Device Marije, apostola Pavla, sv. Jožefa. Poleg tega je veljal za izvrstnega poznavalca in razlagalca Janezovega evangelija.

Papež Frančišek je za p. Frédéric a dejal, da »on ne govori o Svetem pismu, pač pa ti omogoča, da ga živiš. On namreč oživlja osebe in omogoča, da jih spoznaš«.

Dolga leta je bil tudi iskan vodič po svetopisemskih krajih in plodovit avtor knjig ter velikodušen sodelavec frančiškanskih revij Kustodije Svete dežele in njenega založništva v Italiji. Številna svoja dela je posvetil proučevanju judovskega življenja sredi 1. stoletja po Kr. in delovanju prvih krščanskih skupnosti. Potrebo za vsakega kristjana po obisku svetih krajev na Bližnjem vzhodu je utemeljeval z besedami: »Potovanje v Sveto deželo je vedno priložnost za razmislek za vse življenje.«

Pogreb prof. dr. Frédéric a Mannsa je bil v četrtek, 23. decembra 2021, mašo zadušnico so obhajali v jeruzalemskem samostanu svetega Odrešenika, takoj po maši pa so ga pokopali na frančiškanskem pokopališču na gori Sion.

Renato Podbersič ml.

Postno romanje: Postni prti na koroškem v Avstriji

Sobota, 5. marca 2022
Od Beljaka do Spitala

Po Dravski dolini navzgor: Weißenstein – Paternion – Molzbichl – Baldramsdorf – St. Peter/Holz – kosilo v Špitalu – vrnitev v Beljak, sv. Jakob in cerkev sv. Križa. Vodila nas bo Slovenka, domačinka ga. Ivanka. Sv. maša v eni izmed cerkva.

ODHOD (cerkev na Viču ob 7. uri; avtobusna postaja v Lj. pri števil. 31 ob 7.15; AP Kranj ob 8h;

POVRATEK do 18. ure.

Prispevek za vožnjo, vodstvo, kosilo je 50€ in se plača ob prijavi.

Cvetna nedelja v Jeruzalemu

SVETA DEŽELA - 4. APRIL 2022
od 4. do 11. aprila 2022

V postnem času je romanje v Sveto deželo posebno doživetje! Udeležba pri procesiji cvetne nedelje iz Betfage čez Oljsko goro v Jeruzalem je neponovljivo srečanje s kristjani v Sveti deželi!

Pridite v Jeruzalem!

Program:

1. dan 4. 4.: Polet z Brnika v Tel Aviv, namestitev v hotelu v Betlehemu za 2 noči.

2. dan 5. 4.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje: Betanija in sv. Lazar, Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage; sv. maša.

3. dan 6. 4.: ODHOD V GALILEJO: Cezareja, Karmel, Saronska ravnina ob Sredozemskem morju, Nazaret; namestitev v hotelu za 2 noči.

4. dan 7. 4.: Galilejsko jezero, obisk krajev ob Galilejskem jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: Gora blagrov, Kafarnaum, Tabga, Galilejska Kana; sv. maša.

5. dan 8. 4.: POT V JERUZALEM: Gora Tabor, sv. maša, naprej po Jordanski dolini, kraj krščenja ob Jordanu, Jeriha, Kumran, možnost kopanja in navzgor proti Jeruzalemu, namestitev v Betlehemu, večerja.

6. dan 9. 4.: SLAVJE VELIKE NOČI V JERUZALEMU, sv. maša, Božji grob, križev pot; popoldna pa Ajn Karem: rojstni kraj sv. Janeza Krstnika in kraja Marijinega obiskanja pri Elizabeti.

7. dan 10. 4.: Cvetna nedelja. Jezusov rojstni kraj, bazilika Jezusovega rojstva, cerkev sv. Katarine, votlina mleka, pastirske poljane, sv. maša. Popoldne udeležba na procesiji cvetne nedelje z Oljske gore v Jeruzalem.

8. dan 11. 4.: Sion: dvorana zadnje večerje, sv. maša, sklep romanja, odhod na letališče in polet domov.

Darovi za Sveto deželo (december '21 - januar '22): SKUPAJ 510 €

- 10 € Cvetka Kotar
- 20 € Majda Sever, Andreja Tičar, Dušan Šešek, Dragica Čavlovič, Irena Kavčič
- 30 € Peternel Francka, Anton Košir, Ana Bogovič
- 40 € Cecilija Kavčič
- 50 € Ivan Štern, Rozalija Kukar, Alojzija Munda
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs

VODSTVO ROMANJA: p. Peter Lavrih, ofm, CTS

BIVANJE: v hotelih v Nazaretu, Jeruzalemu in v Betlehemu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

CENA: 1.195 € (pri udeležbi nad 40), če je udeležba manj kot 40 romarjev, je cena 70 € več. V ceno je vključeno: polpenzion v Sveti deželi, avtobusni prevozi na celotni poti, vstopnine kot je navedeno v programu, zavarovanje tujina, letalski prevoz. V ceno niso vračunane napitnine: 30 €.

CEPLJENJE: če je od 2. cepljenja preteklo več kot 180 dni, je ob vstopu v Izrael potrebno še 3. cepljenje. Pogoji za vstop v Izrael se spreminjajo, obvestili vas bomo o spremembi.

MOŽNOSTI PRIJAVE - Obvezna je pisna prijava: s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti. Ostale oblike prijave niso veljavne.

Potrebujete potni list, ki mora biti veljaven še vsaj 6 mesecev od vstopa v Izrael. Viza za Izrael ni potrebna.

Priprava. Za odlično pripravo vam bosta koristna: knjiga, Vodnik Sveta dežela (15 €), in DVD o Sveti deželi, Varuhi izvirov odrešenja (15 €), oboje skupaj le 20 €. Naročite ju lahko po pošti ali dobite v pisarni Komisariata za Sveto deželo.

Sveta dežela po Veliki noči

SVETA DEŽELA - 25. APRIL 2022 od 25. aprila do 2. maja 2022

Romarski program za Sveto deželo

Sveta dežela pravo duhovno doživetje! Pod vodstvom frančiškanov, ki so varuhi svetih krajev že 800 let.

Program:

1. dan 25. 4.: Zbiranje na letališču Brnik ob 7.00; polet do Tel Aviva preko Istanbula, prevoz v Betlehem, sveta maša, namestitev v hotelu v Betlehemu za 2 noči, večerja.

2. dan 26. 4.: SLAVJE VELIKE NOČI V JERUZALEMU: Božji grob, Kalvarija, križev pot (Via Dolorosa), sv. maša, zid žalovanja (znotraj vrat Jeruzalema).

3. dan 27. 4.: PROTI GALILEJI: zgodnji odhod proti Cezareji ob morju (Cesarea Maritima), Stella Maris, Muhra, gora Tabor, namestitev v Nazaretu za 2 noči, večerja.

4. dan 28. 4.: Galilejsko jezero, obisk krajev ob Galilejskem jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže: obisk Banias, izvir reke Jordan, vožnja po planoti Golan do sirske meje, Gora blagrov, Kafarnaum, Tabga, Galilejska Kana; sv. maša, povratek v Nazaret, večerja.

5. dan 29. 4.: Jezusovo življenje v NAZARETU: obisk bazilike oznanjenja Mariji, cerkev sv. Jožefa, sinagoga, nadaljevanje proti jugu ob Jordanu do kraja Jezusovega krsta. Qumran, možnost kopanja v Mrtvem morju, Jeriha, namestitev v Betlehemu za 3 noči, večerja.

6. dan 30. 4.: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje:

Betanija in sv. Lazar, Getsemani, votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage; sv. maša.

7. dan 1. 5.: BETLEHEM - praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika, srečanja Marije in Elizabete, Yad Vashem.

8. dan 2. 5.: Sion: dvorana zadnje večerje, sv. maša, sklep romanja, odhod na letališče in polet domov, s pristankom na Brniku ob 19.15.

VODSTVO ROMANJA: p. Peter Lavrih, ofm, CTS

POSEBNA CENA: 1.190 € (pri udeležbi nad 40), če je udeležba manj kot 40 romarjev, se cena zviša za 50€. Birmanci v letu 2022 imajo 10% popusta.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse, avtobusni prevozi na celotni poti, vstopnine kot je navedeno v programu, polpenzijska namestitev v 2 ali 3 posteljnih sobah, skupinsko zdravstveno in nezgodno zavarovanje. V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 € na osebo, test za Izrael, cca. 25€ (lahko se še

spremeni), plačilo rizika odpovedi, ki ga lahko uredite na Komisariatu. Doplačilo za enoposteljno sobo: 140 €.

MOŽNOSTI PRIJAVE - obvezna je pisna prijava: s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si, s prijavnico, ki vam jo pošljemo po e-pošti ali navadni pošti.

PRIJAVE SPREJEMAMO do 25. marca 2022, oz. do zapolnitve mest.

NAČIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 470 €, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

CEPLJENJE: za vstop v Izrael je potrebno imeti potrjeno o treh (3) odmerkih cepljenja.

NAVODILA za romanje s potrebnimi informacijami boste dobili 2 tedna pred odhodom.

Priprava: Za odlično pripravo vam bosta koristna: knjiga, vodnik Sveta dežela (15 €), in DVD o Sveti deželi, Varuhi izvirov odrešenja (15 €), oboje skupaj le 20 €. Naročite ju lahko po pošti ali dobite v pisarni Komisariata za Sveto deželo.

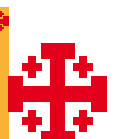

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
 Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
 Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkcs.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebne dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Gregorjevo – dan, ko se ptički ženijo

Gregorjevo se praznuje 12. marca, na god sv. Gregorja. Po ljudskem izročilu se na ta dan 'ptički ženijo', zato je praznik povezan tudi z zaljubljenici.

Ponekod na Gorenjskem in v okolici Ljubljane se na predvečer praznika spu-šča **gregorčke** – hiške, cerkvice, barčice in druge predmete, v katerih je luč, ki jo daje sveča ali ogenj; s tem naznanjujejo prihod dela leta, ko je sonce dovolj dol- go na obzorju, da rokodelcem ni treba več delati ob luči. Takrat se »luč vrže v vodo«. Ta šega se je na Slovenskem razvila v 15. ali 16. stoletju.

Poskusimo tudi mi s svojimi najmlajšimi izdelati gregorčka in ga spustiti na bližnjem jezeru ali potoku.

Predstavili bomo 2 načina izdelave:

- ✎ Z vrhjo trdno povežemo paličice. Dodamo še dve prečni palčki in ju ravno tako privežemo. Še malo okrasimo z zelenjem in z vročim lepilom prilepimo čajno svečko.
- ✎ Potrebujemo spodnji del tetrapaka, ki ga izrežemo. Oblikujemo ladjico in jo pobarvamo. Z vročim lepilom pritrdimo palčko za jambor in prilepimo jadro iz papirja. V notranjost položimo čajno svečko.

Nagradna anagramna izpolnjevanika

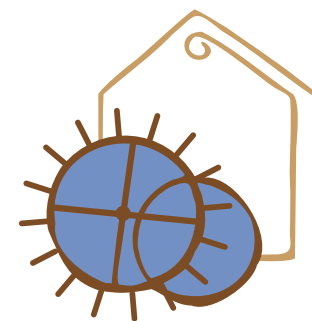
Anagrami ali premetanke so besede, sestavljene iz enakih črk, npr. VRA-NA – ANVAR – VARNA – RAVAN, MONARHIJA – HARMONIJA, SPOMENIK – SPOMINEK itn. S pomočjo med seboj pomešanih podanih opisov poiščite 5- in 7-črkovne anagrame 11 pojmov na levi in jih vpišite v polja na desni.

častni naziv za delavca, zlasti fizičnega, ki zelo presega normo, delovne zahteve – gibljiv organ na glavi nekaterih nižje razvitih živali za tipanje, vohanje – gib, navadno z rokami, s katerim se kaj izraža ali poudarja – igrača za spuščanje po vodi – kdor redno kadi – listnato drevo z belim lubjem – maščoba, pridobljena iz smetane – neporabljen, nerazdeljen, neopravljen del kake celote – obuvalo brez zadnjega zgornjega dela – trak, navadno gumijast, za pritrjanje nogavic, hlačnic – zbirka listin in dokumentov, ki imajo vrednost kot zgodovinsko gradivo

Rešitev sestavljajo navpično prebrane črke na osenčenih poljih.

Sestavil: Matej Pavlič

ZEBRA						
ZAPOVED						
VIHAR						
KAPITAL						
URADNIK						
ČITANKA						
SMOLA						
TRKANJE						
DEKLICA						
DALJICA						
ENAKOST						

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

EVANGELIJ JE RESNICA, VARUJE NAS GREŠNIH ZMOT!

Na uredništvo ste poslali 24 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: **Marinka Martinjak**, Češnjevek 2, SI-4207 Cerklje na Gorenjskem.
2. nagrada: **Metka Porenta**, Bevke 57, SI-1358 Log pri Brezovici.
3. nagrada: **Jožef Toplak**, Dobrovnik 272, SI-9223 Dobrovnik.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. aprila 2022. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Barbara Simonič: Empatija
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

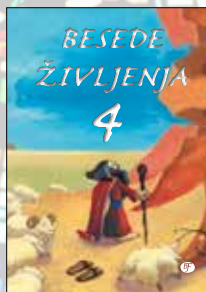
Silvin Krajnc, Živa Melik in Jelka Melik
BESEDE ŽIVLJENJA
1, 2, 3, 4, 5

Kako približati Sveto pismo najmlajšim? Lahko vam pomaga teh pet knjig, ki spregovorijo o Božji besedi na otrokom dostopen način in jih usmerjajo k molitvenemu branju, ko jim zastavljajo vprašanja in jih spodbujajo k razmisleku. Primerne so tudi za babice in dedke, da osvežijo svoje biblično znanje in ga potem posredujejo vnukom.

Knjige bogatijo ilustracije Paole Bertolini Grudina, Tomaža Primožiča ter slike iz svetovne slikarske zakladnice. Primerne so tudi za Miklavževo darilo.

Cena kompleta 5 knjig velikega formata, ki skupno obsegajo 758 strani, je za bralce revije Brat Frančišek do prvega maja 2022 samo 49 €.

format 29,7 x 21 cm
obseg vseh skupaj je kar 758 strani
cena vseh petih skupaj je 49 €
z brezplačno dostavo

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

